

Finnish
61-0827

ARMON SANOMA
The Message Of Grace

27.08.1961
Jeffersonville, Indiana, USA

tekijä
William Marrion Branham

Tätä kirjaa saa vapaasti jakaa ja monistaa ei-kaupallisiin tarkoituksiin. Tämä lisenssi on yleinen ei-kaupallinen, ei johdannaisia teoksia käsittävä lisenssi. Lisätietoja saa osoitteesta www.biblebelievers.org/messagehub.

ARMON SANOMA

1. Herra siunatkoon sinua. Hyvää huomenta, ystävät. On todella etuoikeus olla jälleen täällä tänä aamuna Herran palveluksessa. Ja olen palloillani ettei meillä ole enempää tilaa ihmisille tässä pienessä kirkossa. Siihen ei mahdu liian monia. Mutta me olemme hyvin iloiset täälläolostanne ja halustanne uhrautua, kärsivällisesti odottaessanne' meitä. Ja me tulemme tekemään parhaamme tuodaksemme teille Herran Sanan, parhaan tietomme mukaan kuinka tuoda Se. Ja nyt minä...

2. Tällä pienellä naisella,joka juuri tuli sisälle, hänellä oli vauva omistettavaksi Herralle tänä aamuna, ja kun hän näki kaiken olevan vähän myöhässä, hän sanoi että hän tulisi odottamaan. En ole koskaan nähnyt tuota naista aikaisemmin, mutta rukoilin että Jumala tulisi siunaamaan häntä ja antamaan hänelle runsaimmat siunauksensa hänen sydämeensä, koska hänellä on kärsivällisyyttä odottaa.

3. Nyt on tulossa vuodenaika jolloin ilmat tulevat viilenemään, eikä enää tule olemaan niin kuumaa ahtautuessamme tänne. Ja me luotamme siihen että Jumala tulee runsaasti siunaamaan teitä kaikkia.

4. Nyt haluaisin sanoa muutamia asioita tässä, juuri ennen puhetta. Olin ilmoittanut että tulisin puhumaan tänä aamuna, jos Herra tahtoo, aiheesta Tuulet Pyörretulessa. Mutta Hän juuri muutti sen minulle. Minä en koskaan tiedä mitä tulen sanomaan, ennenkuin vasta ehkä muutama minuutti ennen kokoukseen tuloani. Ja yritin nyt toista kertaa puhua tuosta aiheesta, enkä saanut vastausta Jumalalta. Minä en tiedä miksi. Minä aina haluan, niinkuin te kaikki saarnaajat täällä tiedätte, että teidän tulee odottaa Herraa, saadaksenne sen mitä tulette sanomaan.

5. Eilen illalla sain puhelun jostakin Arkansasista, jotkut ihmiset halusivat muuttaa tänne ensi viikolla,sanoivat kuulleen että me aloittaisimme kokoukset Seitsemästä Sinetistä. Olen juuri käynyt lävitse Seitsemän Seurakunta Aajanjaksoa. En tunne heitä, mutta hänen miehensä tulee ensi maanantaina hankkimaan työtä Louisvillistä, niin että hän voi pysyä tarpeeksi lähellä kuullakseen nuo Seitsemän Sinettiä. Minä sanoin, "Se tulee ottamaan noin kolme kuukautta, rouva. Meillä ei ole täällä mitään paikkaa jonne voisimme ilmoittaa kokoukset ja niin edespäin, täällä kaupungissa ei ole mitään paikkaa huolehtia ihmisistä, niin että heillä olisi tilaa istua."

6. Haluaisin ehkä tehdä sen joskus, jos se on Jumalan tahto, jossakin ulkona kampanjassa, jossa voisimme istua noin kolme kuukautta kokouksissa, käydäksemme noiden sinettien lävitse sillä tavalla. Silloin ihmiset voisivat viipyä siellä koko sen ajan.

7. Täällä Raamatussa se alkaa Ilmestyskirjan 6:sta luvusta jatkuen aina 19:sta lukuun. Siinä on seitsemän sinettiä, seitsemän vitsausta, kolme voihuutoa, nainen istumassa helakanpunaisen pedon selässä ja nuo sata-neljäkymmentä-neljä-tuhatta. Oi, siellä on niin paljon mitä täytyy sitoa siihen, ennenkuin seitsemäs sinetti on annettu, seitsemäs vitsaus lankeaa, seitsemäs pasuuna soi. Ja niin monet noista asioista sitovat sen kaiken yhteen, ja jokaisessa niistä itsessään olisi oppituntia koko päiväksi.

8. Kumartakaamme nyt päämme hetkeksi rukoukseen. Ennenkuin rukoilemme, olisiko siellä joku joka haluaisi tulla muistetuksi tässä rukouksessa ja haluaisi tehdä sen tietäväksi kohottamalla kätensä. Ajatelkaa nyt sydämessänne Jumalalle sitä mistä teillä on tarve. Ja minä rukoilen että Hän tulee antamaan sen teille.

9. Kaikkivaltias ja Armollinen Jumala, Joka on rukouksiin-vastaava Jumala, Isä joka tuntee kaikki lastensa tarpeet. Sinä tunsit meidät ennenkuin me synnyimme, ja Sinulla on meidän askelemme ja jopa päämme hiukset luettuina, ja meidän sanamme punnitaan Sinun vaa'assasi. Niinpä Herra Jumala, salli meidän tänä aamuna ottaa vaarin näistä asioista, tästä valtavasta velvollisuudesta joka meillä on Sinun edessäsi.

10. Monet kädet olivat kohotettuina tänä aamuna täällä tässä pienessä ryhmässä, ehkä rukousta varten heidän sairaiden ruumiittensa puolesta, tai kadotettujen rakkaittensa puolesta. Sinä tunnet heidän sydämensä ja kaiken mitä heidän sisimmässään on.

Sillä, kun Sinä seisoit maan päällä, inhimillisen olennon, Jeesuksen, meidän Herramme muodossa, Sinä tunsit sydänten salaisuudet. Kaiken mitä ihmiset voivat kuvitella mielessään, Sinä voit kertoa heille mitä he ajattelivat, "Miksi te ajattelette sydämessänne näitä asioita?" Jeesus tajusi heidän ajatuksensa. Ja me luemme Kirjoituksesta että Sinä olet sama eilen, tänään ja iankaiken. Ja on myöskin kirjoitettu että, "Missä tahansa kaksi tai kolme on kokoontunut yhteen, siellä Minä olen oleva heidän keskellään." Niinpä Sinä olet täällä tänä aamuna, Pyhän Hengen muodossa, ja tiedät jokaisen kaipauksen mitä ihmisten sydämissä on.

11. Minä rukoilen Sinua, Isä Jumala, että Sinä vastaisit heille ja sanoisit, "Se on lopussa. Sinun pyyntöösi on vastattu, ja Minä lähetän sinulle vakuuden tänä päivänä että kaikki pyytämäsi on annettu sinulle."

12. Jumala, me muistamme erikoisesti noita jotka ovat pelastumattomia, jotka kohottivat kätensä. Voikoot tämä olla se hetki jolloin he vastaanottavat Kristuksen Pelastajanansa.

13. Ennenkuin kokous päättyy tänään, voikoon jotakin tapahtua, Herra, joka toisi Sinun Läsnaolosi niin lähelle ihmisiä, että he tietäisivät saman Jeesuksen joka käveli Galileassa seisovan kansansa keskellä, että he voisivat lähteä täältä tänään saman vakuuden kanssa, kuin nuo jotka tulivat Emmauksesta tuolla kerralla. Kun he olivat matkallaan takaisin sinne, käveltyään Hänen kanssaan koko pitkän päivän, puhuen Hänelle ja Hänen puhuessa heille, he eivät kuitenkaan tienneet että se oli Hän.

14. Oi Jumala, niin monta kertaa me olemme sillä tavalla. Sinä puhut meille auringon laskussa, lintujen laulussa, lehtien kahinassa, kukkien kukinnassa, seurakunnan lauluissa, ja niin vähän me käsitämme että se olet Sinä. Sairashuoneissa sairaaloissa, monissa muissa paikoissa, Sinä puhut meille ja niin vähän me käsitämme että se olet Sinä.

15. Nyt Herra, kun me palaamme koteihimme tänä aamuna, voikaamme me niinkuin hekin, tuntea se, kun Sinä teet jotakin meidän keskellämme aivan niinkuin Sinä teit siellä aikaisemmin. He tunsivat ne asiat jotka Sinä teit siellä heidän edessään. Sinä olit tehnyt niin ennen ristiinnaulitsemistasi, ja he tiesivät että se oli ylösnoussut Herra. He menivät takaisin ryhmänsä luo iloiten ja ylistäen Jumalaa, sillä he tiesivät että Hän oli elossa. Ja he sanoivat, "Eikö sydämemme palanutkin sisimmässämme, kun Hän puhui meille matkan varrella?" Herra, kun Sinä ilmestyit siellä ja teit jotakin samanlaista jota Sinä teit ennen ristiinnaulitsemistasi, se todisti Sinun ylösnousemuksesi, että Sinä olit sama Jeesus, joka vaikutit sen että he muistivat koko keskustelunsa Sinun kanssasi. Sinä puhut meidän kanssamme koko viikon, Herra. Ilmesty nyt keskellämme ja tee Itsesi tunnetuksi jokaiselle tarpeessa olevalle sydämelle. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä, ja Hänen tähtensä. Aamen.

16. (Eräs sisar puhuu toisella kielellä. Eräs veli antaa tulkinнан.)

17. Nyt seurakunta rukoilkoon. (Veli Branham ja seurakunta rukoilevat yhdessä.) Isämme Joka olet Taivaassa, pyhitetty olkoon Sinun Nimesi. Tulkoon Sinun Valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi maassa, niinkuin se on Taivaassa. Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme. Ja anna anteeksi meidän rikkomuksemme, niinkuin mekin anteeksi annamme niille jotka ovat rikkoneet meitä vastaan. Ja älä johda meitä kiusaukseen, vaan vapauta meidät pahasta. Sillä Sinun on Valtakunta, ja voima, ja kunnia, iankaiken. Aamen.

18. Jospa kynäni olisi kuvanveistäjän työkalu ja paperini piikiveä, niin että nämä Sanat jotka nyt sanon olisivat kaiverretut siihen, niin että Se voisi mennä kaikille kansoille.

19. Jumalan Pyhällä Hengellä on outoja tapoja toimia kansansa kanssa. Monasti se tapahtuu ihmeiden kautta ja lahjojen ja kutsumusten kautta, jotka ovat ilman katumusta, niin että Jumala armostansa antaa ne ihmisille.

20. Minä olen nyt kotona jonkinlaisella pienellä lomalla. Tavallisesti minä olen tämän ajan kotona, tähän aikaan vuodesta, koska haluan rentoutua ja mennä metsästämään oravia. Ja olen ollut alhaalla Kentuckyssä tällä viikolla ystäväni kanssa, metsästämässä oravia, suosikki paikassani. Olin jotenkin lannistunut, eikä se itseasiassa johtunut siitä etten voinut löytää oravia, vaan tunsin itseni lannistuneeksi. Jokin sanoi minulle että minun täytyisi palata kotiin. Ja minä nukuin autossa tullessani takaisin.

21. Viime vuonna, niinkuin te kaikki tiedätte,... ja siitä on annettu todistus joka on kirjoissa ja ääninauhoilla. Istuin eräässä paikassa täällä Indianassa, jossa. Herra Jumala tuli alas ja puhui minulle, että, minun toinen palvelustehtäväni, se oli valmis tapahtumaan lähitulevaisuudessa. Ja siellä puhuttiin olemassaoloon kolme oravaa. Olen varma että te kaikki olette tietoiset siitä. Jotenkin, ollessani matkalla. . . päästettyäni muut pojista pois autosta metsästämään, minulla oli outo tunne mennä tähän paikkaan uudestaan. Se oli ennen auringonnousua, satoi, enkä edes tiennyt metsästäisivätkö he tai ei, uutta minun tuli mennä sinne. Metsästää merkitsee, “päästä yksikseen, rukoilemaan.” Ja minä pysäytin auton, nousin autosta, kävelin yli tien ja painuin pensaikkoon, juuri ennenkuin päivä olisi noussut, se oli jotenkin harmaa aamu.

22. Olin seisahtunut ja rukoillut hieman, kuten tavallista, kertoen Isälle mistä minulla oli tarve ja pyytäen Häntä antamaan sen. Minä en usko että mitään tulisi tuhлата, tai tuhota; en ole koskaan elämässäni ampunut lintua tai mitään muutakaan, harjoitellakseni maaliinammuntaa. Sen mitä minä metsästän minä syön, tai annan jollekin toiselle syötäväksi. Minä en usko että tulisi tuhлата mitään. Minä en usko noiden asioiden tekemiseen, koska se ei ole oikein.

23. Sitten käännyn ja aloin kulkea erästä tuttua pientä polkua erään niityn laidassa, joka L-kirjaimen muodossa johti metsään, ja jotakin omituista tapahtui. Kaikki kokemukseni, minulla ei koskaan ole ollut mitään sen kaltaista. Katsoin vasemmalla puolellani olevan mäen harjalle, ja siellä, aivan kuin tullen ulos mäen harjasta, oli kolme sateenkaarta. Ja ne nousivat noin kolmenkymmenen jalan korkeuteen. Ensin, katsoessani näin Valon ja käännyn vain takaisin, koska ajattelin että se voisi olla nouseva aurinko. Sitten pysähtyessäni ajattelemaan, se ei ollut edes auringon suunnalla, vaan se oli etelää kohden. Ja toinen asia, se oli tasaisesti pilvessä ja kaikkialla satoi. Se oli

257. Vuosia sitten he olivat Kentuckyn vuorilla, eräässä pienessä vanhassa Jumalan Kirkossa, tai jossakin niistä, “kulkien ylös ja alas mäkiä, maissin korjuussa, vanhan äiti Kidd’in kanssa, ruokkiakseen lauman lapsia; pesten pyykkiä lähettääkseen miehensä kentälle.

258. Ja täällä he ovat ollen kahdeksankymmenen,’ istuen täällä tänään ja nauttien Jeesuksen Kristuksen Evankeliumista, ajaen yli sata mailia joka sunnuntai aamu, kun minä olen saarnaamassa täällä, jos he vain ovat saaneet tiedon siitä. Varmasti, me lähetämme heille kutsun jos he tahtovat tulla. Jumala siunatkoon heidän vanhoja sydämiään. Niin se on. Haluan jokaisen henkilön täällä puristavan heidän käsiään tänä aamuna, jos vain voivat, siunaten heitä.

259. Nyt rukoilkaa. Oi, olen niin iloinen tietäessäni että Hän on Jumala. Mikä tunne! Te sanotte, “Miksi sinä viivyttelet, veli Branham? Minä odotan Häntä. Katsokaahan, minä olen saarnannut, ja tämä on toinen voitelu.

260. Jos Hän tuleeja tekee sen, niin kuinka monet täälläolevista sairaista silloin vastaanottaa Hänet Parantajanaan? Kohottakaa kätenne kaikki te sairaat ihmiset. Jos Hän tulee’ tekemään sen. Kohottakaa kätenne, jokainen joka on sairas, ja voi nähdä tuon Messiaan, Kristuksen.

verenvuotonsa oli lakannut, koska hän oli uskonut ja uskossa koskettanut Hänen viittaansa. Uskotteko te sitä? Hyvä on.

252. Nyt Hän on Ylipappi tänään, joka istuu Jumalan oikealla kädellä, suorittaen esirukousta meidän tunnustuksemme pohjalta. Onko Hän ? Eikö Raamattu sano että Hän on Ylipappi jota voidaan koskettaa meidän heikkouksiemme tunnolla? Onko se oikein? Hyvä on, jos olette sairas, alkakaa rukoilla, sanokaa, “Herra Jumala, olen juuri kuullut Sanoman. Minä en tunne tätä miestä. Minä vain olen täällä Tabernaakkelissa, minä en tavallisesti käy täällä, tämä ei ole minun koti kirkkoni. Minä olen muualta. Minä -olen kaupungin ulkopuolelta. Minä en tunne tuota miestä. Mutta hän saa sen näyttämään niin varmalta että se olet Sinä, ja hän sanoo Sinun ilmestyneen hänelle, ja että hänen Sanomansa oli oikein ja kuinka Sinä teet nämä asiat. Minä en tunne tuota miestä, mutta minä tunnen Sinut. Niinpä jos hän on vihkinnyt itsensä Sinulle, ja Sinä käytät hänen ruumistaan puhuaksesi Omat Sanasi sen kautta, niin salli hänen puhua minulle. Anna minun koskettaa Sinun viittaasi, Herra.” Ja nähkää josko Hän tekee sen tai ei! Nähkää onko Hän Jumala.

253. Jos Hän on yhä Jumala, Hän voi käyttää minun huuliani puhuakseen samat sanat jotka Hän Itse puhuisi, koska Häenellä ei ole muita huulia kuin minun ja teidän. Häenellä ei ole silmiä muuta kuin meidän silmämme. Niinpä Hän vain tulee alas ja panee Seurakuntansa toimimaan meidän ruumiittemme kautta. Uskotteko te sitä? Hän Itse tekee sen. Se on mitä Hän on sanonut, “Niitä tekoja joita Minä teen, teette te samoin.” Onko se oikein? “Samoja tekoja te teette!” (Tyhjä paikka nauhalli.) Se todistaa että se on oikein, huolimatta kaikista teidän kirkkokunnistanne. Halleluja!

254. Veli ja sisar Kidd istuvat täällä, molemmat heistä, he ovat 80 vuotiaita ja saarnasivat ennenkuin minä synnyin. Siellä hän makasi eräänä aamuna kuolemassa syöpään, noin kaksi vuotta sitten, siellä ylhäällä Ohiossa. He ovat olleet minun rakkaita ystäviäni. Sisar Kidd soitti minulle sanoen, “Billy, sinun on parasta pitää kiirettä. Hän on juuri nyt kuolemassa.” Ja Billy ja minä melkein poltimme tuon vanhan autoni, mennessämme sinne.

255. Niin pian kuin olin päässyt sinne huoneeseen, Pyhä Henki puhui, “NÄIN SANOO HERRA”

256. Siellä hän seisoo todistuksena Jumalan kunniaksi, se jopa hermostutti hänen lääkäriään. Se vain osoittaa että Hän on Jumala! Voisinko minä tehdä sitä? Ei koskaan! Minun sanani eivät ole sen enempää kuin jonkun toisen miehen. Mutta se oli NÄIN SANOO HERRA! Aamen.

Elokuun 25:nä, viime perjantai aamuna, ja te tiedätte kuinka se satoi. Ja se oli tasaisesti pilvessä kaikkialla.

24. Ja minä katsoin uudestaan. Ja siellä se oli, kasvaen korkeammalle ja korkeamalle, nuo kolme sateenkaarta. Otin pois hattuni. Laskin kivaarini maahan. Aloin kävellä sitä kohden kädet kohotettuina. Jokin yksinkertaisesti näytti sanovan minulle, ”Tämä on tarpeeksi lähellä.” Aioin istuutua ja riisua saappaat jalastani, nähdäkseni voisinko mennä vähän lähemmäksi. Mutta tulin muutaman metrin päähän siitä ja näin sen värin, oli kuin sumu olisi liikkunut ympärillä. Seisoin muutaman hetken hiljaa. Se tuli ulos suoraan tämän pienen kukkulan harjasta. Ja minä katselin kuinka nuo kolme, yksi oikealla, yksi vasemmalla ja yksi keskellä, painuivat alas jonkinlaisen maljankaltaiseen. Mitä tahansa se olikin, se oli elossa, Se liikkui ja teki liikkeitään. Ja minä seisoin siellä aamun harmaudessa.

25. Käännyin uudestaan katsomaan ja huusin, “Oi Jumala, mitä Sinä haluat palvelijasi tietävän?”

26. Juuri silloin tuli Herran Henki ja sanoi, “Uuden Testamentin Jeesus on Vanhan Testamentin Jehova, Häh ainoastaan muutti nimensä Hengestä Mieheksi.” Se tietenkin oli vahvistus minun Sanomalleni Hänestä. Antaen minun tietää, vakuuttaen minulle että nämä kolmekymmentä-yksi vuotta eivät ole olleet turhaan.

27. Alkaessani lähestyä, Se alkoi poistua, ja meni alas tähän maljankaltaiseen muodostumaan, ja sitten hävisi näkyvistä. Kävelin lähemmäksi. Pelkäsin mennä enää lähemmäksi, koska Hän oli pysäyttänyt minut ennenkuin pääsin sinne.

28. Käännyin ja huomasin että tuo Valo, millä tavalla Se loisti minulle, se oli tarkalleen linjassa sen puun kanssa missä istuin viime vuonna kun nuo oravat ilmestyivät näkyviin. Noin kolmekymmentä-viisi, neljäkymmentä minuuttia myöhemmin kuljin alas metsän lävitse ja purojen ylitse ja niin edelleen, kunnes tulin tämän puun luo, joka jakaantuu neljään suuntaan (itään, pohjoiseen, länteen ja etelään), nämä puun neljä haaraa. Ja minä kiipesin tähän haaraan ja istuin sinne missä olin silloin kun Hän sanoi minulle tuon Kirjoituksen, “Jos te sanotte tälle vuorelle, ‘Siirry.’” Ja seistessäni siellä vähän aikaa, en enää ajatellut tuota sateenkaarta, se oli jo poistunut mielestäni. Minä seisoin siellä. Ja tämä on ollut hyvin huono vuosi oravanmetsästyksen, kaikki on myöhässä, eikä ole oravia.

29. Minä ajattelin, “Juuri tässä Jumala antoi minun puhua nuo oravat olemassaoloon viime vuonna.” Otin jälleen pois hattuni ja sanoin, “Herra Jumala, Sinä olet yhä sama Jeesus. Sinä olet yhä Jumala.”

30. Ja Jokin sanoi minulle, “Kuinka monta sinä tarvitset tällä kerralla?”

31. Minä sanoin, “Aivan kuten toisellakin kerralla, säädetyn määrän.” Ja sitten minä sanoin, “Minä olen saava tämän määrän ennen kello kymmentä tänään.” Ja niin omituiselta kuin se näyttääkin, minä olin juuri silloin hyvin pahalla moskiitto alueella, jonkinlaisella suomaalla, ja eräs suuri moskiitto tuli ja puri minua aivan silmän viereen ja minä sanoin, “Yksikään niistä ei tule vaivaamaan minua tänään,” eikä minulla ollut mukana mitään hyttysmyrkkyä niiden torjumiseen. Ja ennenkuin tiesin sitä, minä sanoin, “Aurinko tulee paistamaan kolmenkymmenen minuutin kuluksessa.”

32. Ja olin tuskin sanonut sen, kun aivan takanani orava teki aivan samoin kuin viime vounnakin, nuori, punainen orava hyppäsi oksalle noin seitsemänkymmenen metrin päässä ja alkoi äännellä. Käännyin ympäri. Ja tuolta pitkältä etäisyydeltä, vain tuskin voimakkaalla kiikari tähtäimellä nähdä sen silmää. Minä vain ammuin, siinä kaikki. En edes tähdännyt, ja menin noutamaan oravaa. Ja luoti oli osunut aivan tarkalleen keskelle silmää, niinkuin aikaisemmallakin kerralla.

33. Ja minä kuljin eteenpäin metsän lävitse. Ja tarkalleen kolme minuuttia vaille kymmenen, minä ammuin kolmannen oravani, aivan niinkuin viime vuonna, tarkalleen samalla tavalla. Kolme minuuttia vaille kymmenestä. Jumala on Tuomarini, ei yksikään moskiitto edes surissut koko pitkän päivän aikana, vaikka oletan että niitä olisi ollut siellä tonneittain jos ne olisi punnittu. Ja minä en edes nähnyt tai kuullut yhtäkään niistä. Yritin kuunnella, nähdäkseni voisinko kuulla niitä. Kuulin surinaa ja ajattelin, “Siellä on yksi jossakin,” ja kuunneltuani tarkemmin se oli kuorma-auto siellä kaukana valtatiellä. Ja tarkalleen kolmekymmentä minuuttia tuosta hetkestä, aurinko paistoi hienosti ja kirkkaasti.

34. Sitten tulin takaisin tuolle paikalle. Ja olin ajatellut, kun sanoin “säädetyn määrän,” että se merkitsi viittä oravaa, joka on säädetty määrä Indianassa. Mutta muistan viime vuonna kun Hän kysyi minulta kuinka monta tarvitsin, minä sanoin, “kolme,” ja sain vain ne kolme. Niinpä eilen menin takaisin, olin menossa takaisin tuohon samaan paikkaan, ja Jokin sanoi, “Älä mene. Ylitä tie.”

35. Ja tarkalleen kello kymmeneltä minun kelloni mukaan, minä ammuin Indianassa säädetyn määrän, viidennen oravan. Haluan teidän huomaavan että siellä oli kolme sateenkaarta, ja siellä sanottiin kolme asiaa, kolme oravaa saatiin. Siellä oli kolme asiaa: kolme oravaa kello kymmeneen mennessä, ei moskiittoja ja aurinko tulisi paistamaan kolmessakymmenessä minuutissa. Ja

ihmisten jotka ovat vieraita täällä, ja joita minä en tunne, kohottavan kätensä. Ihmisiä kaikkialla. Hyvä on, yleisesti kaikkialla. He ovat ihmisiä joita en tunne. Jos kutsun jonkun jonka tunnen, ja sinä tunnet minut, niin että olemme tuttuja keskenämme, niin älkää sanoko mitään, pysykää vain hiljaa. Jos Hän on Jumalan Poika, joka Hän on, ja minun Sanomani on oikein, ja tuo Enkeli...

244. Kun se oli kolme minuuttia vaille kymmenestä, minä sanoin, “Oi Jumala, Joka ilmestyit minulle hetki sitten tuossa sateenkaaressa, se on kolmea minuuttia vaille.

En näe mitään oravaa. On vain kolme minuuttia aikaa. Sinun täytyy tuoda minulle orava.” Ja Jumala on Tuomarini, ininä sanon sen vakavasti käteni Raamatun päällä. Minä en usko vannomiseen, Raamattu ei käske tekemään niin; Se sanoo ettei tule tehdä sitä. Mutta Jumala on Tuomarini, orava juoksi suoraan puuta alas ja istui tarkalleen oikealle paikalle. Hän ei pettänyt sitä. Hän ei ole koskaan tehnyt sitä. Monet heistä jotka ovat tietoisia noista asioista, ovat täällä läsnä. Minä tiedän että Hän, tuo sana Jumala, on täällä.

245. On jaettu rukouskortteja. Minä en halua niitä. Me rukoilemme heidän puolestaan muutaman minuutin kuluttua, kun he tulevat jonossa.

246. Minä haluan vieraita ihmisiä jotka eivät tunne minua. Minä haluan teidän mielessänne ajattelevan ja rukoilevan, ja sanovan, “Jumala, tuo mies ei tunne minua.”

247. Ja yhtenä päivänä eräs pieni nainen tunkeutui väkijoukon lävitse. Hänellä oli verenvuototauti, ja hän sanoi,...

248. Kun kaikki heistä sanoivat, “Täällä Hän on! Katsokaa Häntä! Siellä on tuo Galilealainen,” ja niin edespäin. Kaikki nuo Rabbit ja muut seisovat siellä sanoen, “Rabbi, me haluamme nähdä merkin Sinulta,” ja niin edelleen sillä tavalla.

249. Tämä pieni nainen sanoi, “Minä uskon Hänen olevan Jumalan Pojan. Minä uskon, että jos vain voin koskettaa Hänen viittansa lievetä, niin minä tulen paranemaan.” Kuinka monet tietävät sen? Hän kosketti Häntä.

250. Ei niin että Hän olisi voinut tuntea sitä; mutta Hän pysähtyi ja kääntyi ympäri, sanoen, “Kuka kosketti Minua? Joku kosketti Minua.” Jokainen pysyi vaiti. Hän sanoi, “Joku kosketti Minua. Kuka kosketti Minua?”

251. Ja Hän katseli ympärilleen kunnes Hän löysi tuon pienen naisen. Tämä ei voinut kätkeä itseään. Ensin Hän ei voinut löytää sitä. Sitten Hän löysi hänet ja sanoi, “Sinun uskosi on pelastanut sinut.” Hän kertoi hänelle että hänen

237. Nyt me muistamme myös Raamatun kertoneen meille siellä kauan aikaisemmin, ja meillä on monia Kirjoituksia todistamaan että Raamattu väittää tulevan “Päivän joka ei olisi yö eikä päivä,” vaan vain synkkä päivä, orkanisaatioita ja seurakuntia, ja vain tarpeeksi Valoa pelastua, “mutta ehtoo aikana on oleva Valo.” Kuinka monet ovat koskaan lukeneet siitä Raamatusta? Hyvä on.

238. Nyt, toisinsanoen, aurinko nousee idästä ja laskee länteen. Sama aurinko joka nousee idässä, laskee länteen. Ja sitten Jumalan Poika, P-o-i-k-a, nousi idässä idän ihmisille, ja sivilisaatio on kulkenut auringon mukana, ja nyt me olemme Länsirannikolla. Jos te jatkatte eteenpäin, te tulette Kiinaan, jälleen takaisin itään. Niinpä sitten tuo sama Poika joka loisti idässä, loistaa nyt lännessä, saman Pyhän Hengen kasteen kanssa, samoin merkein ja ihmein, sama Messias. Onko se oikein? “On oleva Valo ehtoo ajassa, polun Kirkkauteen te tulette varmasti löytämään.” Se on totta.

239. Me olemme ehtoossa, ehtoo Valossa. Aurinko on laskemassa. Messias on keskelläämme. Jumalan Poika, Pyhän Hengen muodossa on keskelläämme. Uskotteko te sitä? (Seurakunta sanoo, “Aamen!”) Uskotteko te, että se mitä minä sanon teille, on Totuus? (“Aamen!”) Uskotteko te minun olevan Hänen palvelijansa? (Aamen!”) Uskotteko te tuon kertomuksen tuosta Enkelistä toissapäivän aamuna? (“Aamen!”) Uskotteko te sitä? (“Aamen!”) Silloin antakaamme Taivaan Jumalan, Jumalan joka ilmestyi minulle sateenkaaren muodossa, antakaamme Hänen puhua. Ja olkoon minun ruumiini vihitty Hänelle, minun sieluni, henkeni ja mieleni, Hänen kunniaksensa. Kun katselin tuota viimeistä oravaa, missä se olisi, kello oli silloin kolmea minuuttia vaille kymmenen, ja olin sanonut että se tulisi olemaan ennen kello kymmentä. (Tyhjä paikka nauhassa.)

240. Dalton, Baptisti Kentuckysta, istuu täällä. Kuinka monta lasta sinulla on, Ed? Kaksitoista lasta. Seisten täällä, hän pyysi lastensa puolesta. Minä lähdin ulos rakennuksesta. Ed tuli luokseni ja minä sanoin, “Ed.”

Pyhä Henki oli ylläni, sanoen, “Anna se hänelle. Anna hänelle.”

241. Minä sanoin, ”Minä annan sinulle sinun lapsesi.” Jokainen heistä on pelastettu ja kastettu. Siellä oli hänen teini-ikäisensä istumassa kotona, odottaen, itkien, ollen nyt pelastettu senjälkeen kun hän oli täällä. Tämä Baptisti-veli Dalton. Oi, kuinka ihmeellinen Hän on kun Hän puhuu!

242. Minä pyydän Häntä nyt, Hänen kunniaksensa, osoittamaan Itsensä, että Hän on Kristus, ja että minä kerron Totuuden.

243. Nyt, niin ettei uskomattomalla olisi mitään pakotietä. Haluan täälläolevien sairaiden ja tarpeessaolevien ihmisten, joilla on tarve Jumalalta,

siellä oli kolme todistajaa sille: Veli Banks Wood, poikani Billy Paul, ja hänen poikansa Daavid, antamassa todistuksen sille.

36. Kun olin nähnyt nuo sateenkaaret, suunnilleen yhtä leveinä kuin tuo sädekehä on, tuo Herran Enkeli, mutta niitä oli siellä kolme, liittyen Yhdeksi. Oi, kuinka se auttoikaan sydäntäni, tuntea Jumala. Jeesus ei ole vain joku mies, niinkuin ihmiset ajattelevat Hänen olevan, vain jokin profeetta, niinkuin nykyaikainen ajattelutapa ajattelee että Jeesus on vain profeetta. Hän oli Vanhan Testamentin Jehova lihaksi tehtynä; asuen keskuudessamme. Ja se siellä todella lohdutti minua. Sitten, ajatellen tuota aihetta, että Jumala on etsinyt niin monia ihmisiä.

37. On ryhmä ihmisiä jotka kutsuvat itseään “Ykseydeksi” tai “Jeesus Yksin.” Minä en ole samaa mieltä heidän teoriastaan. Niin en minä myöskään ole samaa mieltä kolminaisuuden ryhmän kanssa joka sanoo että on kolme eri Jumalaa, niinkuin äärimmäinen kolminaisuusoppi sanoo. Mutta minä uskon että nuo kolme, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on Yksi, että ne ovat yhden Jumalan kolme virkaa. Hän eli Isyydessä, Tulipatsaassa, Hän eli Poikuudessa, Jeesuksessa Kristuksessa; ja Hän elää nyt Pyhänä Henkenä Seura kunnassansa. Sama Herra Jeesus joka oli tehty lihaksi ja asui keskuudessamme, on tänään kanssamme, Pyhän Hengen muodossa keskuudessamme.

38. Mikä kokemus se olikaan! Kun ensin käännyin ja näin Sen, ajattelin ensin että Se voisi olla aurinko tirkistämässä jostakin pilvenvälistä, mutta se oli ennen auringon nousun aikaa. Sitten kun käännyin jälleen katsomaan, näin ettei se ollut mikään valo vaan se oli sateenkaaret. Ja sitten katsoessani ja nähtyäni sen, tuli koko ruumiini kuin puutuneeksi.

39. Joku juuri sanoi minulle, “Eikö sinusta tuntunut kuin olisit tahtonut huutaa?” Ei, siltä minusta ei tuntunut. Nuo kokemukset eivät koskaan saa teistä tuntumaan siltä kuin haluaisitte huutaa, ne saavat teistä tuntumaan siltä kuin olisitte ankkuroidut, te teidätte jonkin sanovan sen teille, se on yksinkertaisesti tyytyväinen olo.

40. No niin, nuo asiat ovat totuus. Minä tiedän että meillä on asioita joita on sanottu, joista ihmiset monta kertaa sanovat, “Oh, minä en usko tuon kaltaisiin asioihin.” Minä voin todistaa vain sen minkä tiedän totuudeksi, muuta en voi. Ja Kaikkivaltias Jumala, Joka kirjoitti tämän Raamatun, ja minä olen Hänen palvelijansa, Hän tietää että se on totuus.

41. Ajatelkaa sitä, että siinä ajassa jossa me elämme, juuri ennen Herra tulemusta, Jeesus sanoi, “Siellä on oleva merkkejä taivaassa ja maassa, suuria nähtävyyksiä, lentäviä lautasia, raketteja, hämmäntävä aika, ahdistus kansojen

välillä ja peloit-tavia merkkejä maan päällä.” Ja me elämme tuossa päivässä, nähdessä nuo asiat.

42. Nyt, sanomaa varten jonka olen valinnut täksi aamuksi, haluan teidän menevän kanssani Kirjoituksiin, Sakaria, 4:s luku.

43. Minun haluni oli kertoa teille nämä asiat. Monta kertaa asioita tapahtuu joista en puhu, minä en sano sitä. Mutta tämä oli liian erikoista pitääkseni sen seurakunnalta. Se täytyy kertoa! Ja Jumala, Jonka edessä minä seison, tietää että se on totuus. Minä tiedän että on Jumala, ja minä tiedän että Jeesus Kristus on Jumalan Poika, Emmanuel, asuen kansansa keskuudessa tänään Pyhän Hengen muodossa. Ja minä tiedän että Herran Tulemus on tulossa lähelle, kun merkit ja ihmeet ilmaantuvat.

44. Me kävimme juuri lävitse Seitsemän Seurakunta Ajanjaksoa, ja opimme että me olemme viimeisessä,. Laodikean Seurakunta Ajanjaksossa, jolloin seurakunta olisi välinpitämätön, kylmenisi, kirkkokunnallistuisi ja orkanisoituisi; orkanisaatiot ottaisivat vallan, ja söisivät sen. Mutta lupaus on että siellä tulisi olemaan pieni jäännös jäljellä. Siellä tulisi olemaan Seurakunta joka olisi hajoitettuna kaikkialle, mutta Jonka Jumala kokoaisi yhteen ja tempaisisi ylös Kirkkauteen; tuo pieni pyhitetty ryhmä jossakin, odottaen Herraa.

45. Sitten yhtenä päivänä kun minulla oli Danielin Seitsemänkymmentä Viikkoa, seisoesani juuri täällä saarnapöntössä, Jokin osui minuun, enkä ole kyennyt pääsemään eroon siitä. Kun näen sen hetken jossa me elämme, minä haluan mennä jonnekin ja tehdä jotakin muuta, pitääkseni sen poissa mielestäni. Minulla on liian monia rakkaita jotka ovat pelastumattomia. Tietämättä, mitä minä voin tehdä saadakseni heidät pelastumaan? Mitä on mitä voisin tehdä? Minä olen saarnannut Evankeliumia. Jumala on tehnyt suuria merkkejä ja ihmeitä, niinkuin Hän ei koskaan ole tehnyt Herran Jeesuksen päivien jälkeen, Hän ei ole koskaan tehnyt sitä koko historian aikana. Ja se meni ympäri maailman, ja kuitenkin maailma jatkuvasti tulee pahemmaksi. Mutta sitten minun täytyy muistaa että me elämme laodikean Seurakunta Ajanjaksossa, jossa he tulevat pahemmiksi, niinkuin Raamattu sanoo että he tulisivat.

46. Sitten koska tuota Sanomaa vastaan niin hyökättiin, valitsin täksi aamuksi toisen asian, josta minun päälleni käydään, se on, saarnaaminen armosta. Haluan puhua siitä tänä aamuna, kun luen osan Sakarian 4:stä luvusta.

Ja enkeli joka minun kanssani puhui tuli jälleen, ja herätti minut, niinkuin miehen joka on herätetty unesta,

perheensä. Ja kuitenkin sinä sanot että sinulla on jotakin parempaa vettä kuin tämä?” Hän sanoi, “Te Juutalaiset sanotte että tulee palvoa Jerusalemissa. Me palvomme tällä vuorella.”

229. Hän vastasi, “Nainen, aika tulee, ja nyt on, jolloin totiset palvojat tulevat palvomaan Jumalaa Hengessä, koska Jumala on Henki.”

230. Niinpä te näette missä me olemme tänään, jos se tapahtuisi tänään. Yksi sana Sitä vastaan ja sitä ei koskaan annettaisi anteeksi, ei tässä maailmassa, eikä tulevassa. Niinpä te näette mitä tämä sukupolvi on tehnyt. Ajatelkaa sitä nyt, ajatelkaa voimakkaasti, punnitkaa näitä vakavia sanoja.

231. No niin, nuo Juutalaiset sanoivat, “Tämä Mies tekee näitä asioita Belsebulin voimalla. Hän on perkele, ennustelija.” Me tiedämme että ennusteleminen on perkeleestä. Niinpä Juutalaiset sanoivat, “Tämä mies on ennustelija.

232. Hän antoi heille anteeksi sen että he kutsuivat Häntä ennustelijaksi. Mutta kun Hän oli kuollut ja Pyhä Henki oli tullut, silloin se oli eri asia. Ymmärrätekö? Ja se on Pakanain sukupolvessa. Huomatkaa nyt.

Juutalaiset olivat jo nähneet sen, ja tuominneet sen.

233. Samarialaiset vastaanottivat sen. Tämä nainen sanoi, “Herra, minä tajuan että Sinä olet Profeetta.” Mitä te tulette tekemään sen kanssa, Samarialaiset? “Minä tajuan että Sinä olet Profeetta. Me tiedämme että kun Messias tulee, Hän tulee kertomaan meille nämä asiat.” Katsokaahan, he tunsivat Messiaan, minkälainen Hän tulisi olemaan. Hän sanoi, “Me tiedämme että kun Messias tulee, jota kutsutaan Kristukseksi, niin Hän tulee kertomaan meille nämä asiat. Mutta Kuka Sinä olet? Oletko Sinä Hänen profettansa?”

Hän vastasi, “Minä olen Hän. Minä olen Hän.”

234. Ja kuunnelkaapa nyt tätä! Tämän kuultuaan hän jätti vesiruukkunsa ja juoksi kaupunkiin, sanoen ihmisille kaduilla, “Tulkaa katsomaan Miestä Joka on kertonut minulle ne asiat jotka olen tehnyt! Eikö tämä juuri olekin Messias?” Ja Raamattu sanoo koko kaupungin uskoneen Häneen, tuon naisen puheen vuoksi, että Hän oli Messias.

235. Nyt, jos se oli Messiaan merkki eilen, ja Hän on sama eilen, tänään ja iankaiken, niin silloin se tulee olemaan sama merkki tänään. Onko se oikein? Kuinka monet ovat samaa mieltä sen kanssa? Tietenkin, sama merkki. Hyvä on.

236. Oliko Hän millään tavalla erilainen mies? Ei. Hän rakasti, Hän itki, Hän meni erämaahan, kalasti ja teki kaikkia asioita niinkuin muutkin. Hän oli vain mies, näettehän, mutta kuitenkin Hän oli voideltu Messias.

oli huono, hän pysyi omassa seurassaan. Niin ei ole tänään; he ovat kaikki yhdessä.

222. Niinpä tämä huonomaäineinen nainen tuli sinne noin yksitoista kolmekymmentä tai viittatoista vaille kaksitoista päivällä, noutaakseen ämpärillisen vettä. Hän pani ämpärin sinne vintturin päähän ja laski sen alas kaivoon, saadakseen ämpärillisen vettä. Ja suunnilleen samaan aikaan kun hän nosti sen ylös, hän kuuli jonkun sanovan, "Nainen, tuo Minulle juotavaa." Ja hän katsoi ja näki siellä jonkun Juutalaisen. No niin, heillä ei ollut mitään tekemistä toistensa kanssa,

223. Keski-ikäinen Mies, Hän oli noin kolmenkymmenen. Mutta Raamattu sanoo Hänen näyttäneen viisikymmenvuotiaalta, tähän tiedätte sen. He sanoivat, "Sanotko Sinä nähneesi Abrahamin, vaikka et ole vielä viidenkymmenen." Hän oli vain kolmenkymmenen. Näettekö? Uskon Hänen palvelustehtävänsä rasittaneen Häntä melkoisesti. Niinpä Hänel le sanottiin, "Sanotko Sinä nähneesi Abrahamin, nyt me tiedämme että Sinussa on perkele."

224. Hän sanoi, "Ennenkuin Abraham oli, MINÄ OLEN." Katsokaahan, Hän oli Abrahamin Jumala. Varmasti Hän oli. Hän sanoi, "Ennenkuin Abraham oli, MINÄ OLEN." Varmasti.

225. Ja nyt, siellä Hän oli istumassa kaivolla, ja Hän sanoi, "Nainen, tuo minulle juotavaa."

226. Hän sanoi, "Sellainen ei ole tapana. Meillä on täällä rotuerottelu." Niinkuin heillä oli Etelässä, värillisillä ja valkoisilla, näettekö. Hän sanoi, "Meillä on täällä rotuerottelu, ei ole tavanomaista että sinä joka olet Juutalainen, pyydät palvelusta minulta, Samarialaiselta naiselta. Me emme ole missään tekemisissä toistemme kanssa." Hän oli pieni prostituoitu nainen, tiedättehän. Niinpä hän mahdollisesti oli kaunis pikku nainen. Ja siellä hän seisoi, ehkä kiharat riippuen kasvoillaan, tiedättehän, oltuaan ulkona koko yön. Ja hän sanoi, "Ei ole tavanomaista sinun pyytää minulta Samarialaiselta naiselta sellaista."

227. Hän sanoi, "Nainen, jos sinä tietäisit Kuka sinulle puhuu, ja Kenelle sinä puhut, niin sinä pyytäisit Minulta juotavaa." Se oli Messias eilen, näettekö. "Sinä pyytäisit Minulta juotavaa, ja Minä antaisin sinulle vettä jota sinä et tule täältä nostamaan."

228. "Mitä," hän sanoi, "kaivohan on syvä, eikä sinulla ole mitään millä nostaa, mistä sinä antaisit minulle vettä?" Hän sanoi, "Meidän isämme Jaakob!" Katsokaahan, hän oli Samarialainen, mutta kutsui myös Jaakobia isäkseen. "Meidän isämme Jaakob joi tästä kaivosta, samoin hänen karjansa ja

Ja hän sanoi minulle, Mitä sinä näet? Ja minä sanoin, Olen katsonut, ja katso lampunjalka kokonaan kullasta, ja malja sen päällä, ja sen seitsemän lampun, ja seitsemän putkea seitsemään lamppuun, jotka ovat sen päällä:

Ja kaksi oliivipuuta sen vieressä, yksi maljan oikealla puolella ja toinen sen vasemmalla puolella.

Niin minä vastasin ja puhuin enkelille joka minun kanssani keskusteli, sanoen, Mitä ovat nämä, herrani?

Ja enkeli joka keskusteli kanssani vastasi ja sanoi minulle, Etkö sinä tiedä mitä nämä on? Ja minä sanoin, En, herrani.

Sitten hän vastasi ja puhui minulle, sanoen, Tämä on HERRAN sana Serubbaabelille, sanoen, Ei vallalla, eikä voimalla, vaan minun hengelläni, sanoo joukkojen HERRA.

47. Näettekö te sitä? Sanoma ei ole tuleva joillakin suurilla valloilla tai voimilla, vaan Jumalan Hengellä! Viimeiseksi, 7:s jae.

Kuka olet sinä, Oi suuri vuori? Serubbaabelin edessä sinusta on tuleva tasanko: ja hän on tuova esiin sen pääkiven huutojen kanssa, huutaen, Armo, armo sille. Armo, armo sille.

48. Me kaikki jotka luemme Raamattua, olemme tuttuja tämän Kirjoituksen kanssa. Me tiedämme että tämä oli temppelin ennallistamiseen valmistautumisen aikana. Ja Serubbaabel oli suuri ruhtinas kansan keskuudessa, joka laski rakennuksen perustukset.

Nyt, haluan että te puette yllenne hengellisen ajattelunne, voitelun vaipanne, tänä aamuna ajatellessamme tätä. Ja tämä suuri ruhtinas oli päättänyt rakentaa uudelleen Herran huoneen. Ja sitten, tehdessään sen, hän laski perustus kiven.

49. Ja lukiessamme pidemmälle, me näemme että Jumala sanoo, "Serubbaabel on laskenut perustuksen käsillensä, hän myöskin on tuova esiin pääkiven." Haluan teidän panevan merkille, että Hän ei sanonut että hän toisi esiin "Kulmakiven." Vaan hän on tuova esiin "pääkiven"!

50. Ja me tiedämme Kirjoituksen sanovan, että Jeesus on Pää Kulmakivi, ja Hän on myöskin Pääkivi. Nut jos me ajatteleamme muutaman minuutin sitä, että "seitsemännän seurakunnan sanansaattajan tuli "palauttaa ennalleen lasten Usko takaisin isiin." Toisinsanoen, uudelleenrakentaa Seurakunta Hengen Voiman alla. "Ei vallalla, eikä voimalla, vaan Minun Hengelläni," sanoo Herra. Ei orkanisaatiolla, ei kirkko-lunnalla, vaan Pyhällä Hengellä, Jumala tulee tuomaan esiin Seurakunnan viimeisessä päivässä.

51. Serubbaabel, ruhtinas Joosuan kanssa, oli se jonka tuli tuoda esiin tämä pääkivi. Hän oli laskenut perustuksen, hän oli vienyt ihmiset takaisin perustukselle, esikuvassa.

52. Ja me kaikki tiedämme että nämä lampunjalat ja niin edelleen, edustivat sekä Juutalaisia että seurakuntaa. He olivat “oliivipuun oksia,” niinkuin Raamattu sanoo täällä. Ja me olemme villin oliivipuun oksia, jotka on oksastettu jalostetun oliivipuun juureen; me Pakanat! Ja näistä kahdesta oksasta tulivat putket näihin seitsemään kultaiseen lamppuun, antamaan Valoa Seitsemälle Seurakunnan Ajanjaksolle.

53. Nyt muistakaa, kuinka me opetuksessa jonka lävitse juuri kävimme, otimme suuren pyramiidin ja tutkimme sitä hetken, jonka Eenokin on täytynyt rakentaa. Ja pyramii-diin ei koskaan pantu pääkiveä. Olen ollut siellä. Se on arkkitehtuuria jota ei voida uusia tähän päivään asti. Meillä ei ole mitään koneita jotka voisivat rakentaa pyramiidin, ei mitään voimaa (ellei käytetä atomivoimaa) joka voisi rakentaa pyramiidin, koska se on liian jättiläismäinen. Kivet jotka painavat tonneja ja tonneja ja tonneja, seisovat siellä ylhäällä ilmassa, niin yhteen sovitettuina ettei edes ohut partakoneen terä voisi... Eikä niitä ole muurattu, ne ovat vain leikatut niin että ne sopivat toinen toisiinsa.

54. Sillä tavalla Jeesuksen Kristuksen Ruumiin pitäisi olla, niin Pyhän Hengen leikkaamia, Jumalan suurella Instrumentilla, että me olisimme yhteenliitetyt kuin yksi Persoona. Me emme ole jakaantuneita. Meidän pitäisi olla yksi Persoona! Ja se osoittaa ettei mikään koneisto voi tehdä sitä sillä tavalla. Tarvitaan Jumala tekemään se. Eivät mitkään orkanisaatioiden mekaniikat, eivät kerhot, eivät mitkään näistä asioista voi koskaan tehdä sitä, niin hyviä kuin heidän tarkoituksensa ovatkin. He eivät voi koskaan tehdä sitä, koska tarvitaan Jumala, Pyhä Henki tekemään se.

55. En usko että minulla on dollarin seteliä taskussani. Mutta siinä on... Kyllä, minulla on dollarin seteli. Olen pahoillani. Tämän dollarin setelin takapuolella te näette Yhdysvaltain sinetin. Se on vasemmalla puolellani, teistäpäin katsottuna oikealla. Se on kotka. Ja myöskin siellä on vaakuna ja niin edespäin. Mutta tällä sivulla minun oikealla puolellani, te näette pyramiidin. Ja huomatakseni, pyramiidin yllä siellä on huippukivi, ja sen alla sanotaan, “Suuri Sinetti.” Se on jopa meidän rahassamme, niin että meidän täytyy tunnistaa se. Kukaan jumalankieltäjä ei voi sam-uuttaa Kristillisyyttä. Jokainen päiväämämme kirje ilmoittaa meidän Herramme syntymän. Jokainen kalenteri, kaikki puhuu Hänestä. Ja jopa meidän rahamme, siinä on Pääkivi, joka on Kristus! Miksi he eivät panneet pääkiveä pyramiidiin? Koska Pääkivi hyljättiin kun Se tuli.

Hän tiesi kuka hänen vanha jumalainen Fariseus isänsä oli.”

“Ah, minä en voi uskoa sitä! Sinä olet mennyt sekaisin.”

214. Hän sanoi, “Oi, ei. sitä en ole. Tule itse katsomaan. Tule ja katso! Tulehan nyt!” Ja niin he jatkoivat kulkuaan.

215. Lopulta hän tuli sinne Läsnäoloon missä Jeesus oli, seisten ehkä jossakin kuulijakunnan joukossa. Jeesus seisoi siellä, katsellen ympärilleen. Jonkun ajan kuluttua Hän katsoi sinne ja näki Natanaelin seisomassa siellä, ja Hän sanoi, “Katso Israelilainen, jossa ei ole mitään vilppiä!” Se otti kaiken jäykkyyden pois hänestä. Se otti tuulen pois hänen purjeistaan. “Katso Israelilainen, jossa ei ole mitään vilppiä!”

216. “Se on Jumala,” hän sanoi. “Rabbi,” joka merkitsee opettaja, “Rabbi, mistä Sinä minut tunnet? Minä en ole koskaan tavannut Sinua aikaisemmin, minä olen muukalainen tässä seurakunnassa, minä en ole koskaan ollut täällä aikaisemmin. Kuinka Sinä voit tuntea minut?”

217. Hän sanoi, “Ennenkuin Filippus sinua kutsui, kun olit puun alla, Minä näin sinut.”

218. Se oli Jeesus eilen. Onko se oikein? Jos Hän on sama, silloin Hän on sama tänäänkin. Ottakaamme eräs toinen kansakunta.

219. On olemassa vain kolme kansallisuutta, ne ovat Haamilaiset, Seemiläiset ja Jaa-fettiläiset. Ymmärrätekö? Niin se on tarkalleen. Helluntaina Evankeliumi meni Juutalaisille, sitten Samarialaisille ja sitten Pakanoille. Näettehän, Haam, Seem ja Jaafet, nämä kolme. Ja siellä kaksi noista kansoista odotti Messiasta; emme me Pakanat. Meillä oli nuija selässämme, me olimme Pakanoita ja palvoimme epäjumalia; mutta eivät Haam ja Seem.

220. Tässä oli nyt toinen kansakunta, Samarialaiset, jotka olivat puoliksi Juutalaisia ja puoliksi Pakanoita. He uskoivat Jumalaan ja odottivat Messiasta. Niinpä Jeesus tieni, tuoden Itsensä julki heidän edessään. Hän tuli Juutalaisille, Omillensa, mutta Hänellä oli tarve kulkea Samarian kautta. Johanneksen 4, oletteko koskaan lukeneet sitä? Hänellä oli tarve kulkea Samarian kautta. Hiinpä Hän tuli tähän Syykarin kaupunkiin ja lähetti opetuslapsensa ostamaan ruokaa. Ja heidän poissaollessaan...

221. Jos olette koskaan olleet siellä, niin siellä on kaivo kaupungin ulkopuolella, josta he noutavat vettä. Haiset tulevat ottavat vintturin ja laskevat ämpärin alas, nostavat vettä ja kuljettavat sitä päänsä päällä. Ja nyt huonomaineiset naiset, huonot naiset, he eivät voineet tulla yhdessä hyvien naisten kanssa. Heillä ei ollut mitään yhteistä noina päivinä. Jos joku nainen

minä haluan kysyä sinulta jotakin. Me odotamme Messiasta, emmekö odotakin?”

206. “Oi, kyllä, me olemme tulossa tämän sukupolven viimeisiin päiviin, ja minä uskon että tämä sukupolvi tulee näkemään Messiaan.” Kuunnelkaapa nyt. “Mutta täällä me nyt olemme, me emme ole edes kansa, vaan olemme hajoitetut kaikkialle ihmisten keskuuteen. Kuinka me voisimme kun kaikki on tällä tavalla!” Jumala tulee hetkellä jolloin te ette luule. Juuri silloin Hän on siellä.

207. Filippus sanoi, “Mutta, odotahan hetkinen, minkälainen henkilö tämä Messias tulisi olemaan?”

“Oh, Mooses, meidän opettajamme, hän on sanonut meille että Hän tulee olemaan profeetta.”

208. “Minäpä kerron sinulle jotakin tästä Nasaretilaisesta Jeesuksesta. Muistatko sinä tuota vanhaa tietämätöntä kalastajaa, jolta sinä silloin kerran ostit kalaa, eikä hänellä ollut tarpeeksi koulutusta kirjoittaa sinulle siitä kuittia?”

209. “Kyllä! Kyllä vaan, hänhän on Joonaan poika. Kyllä, minulla oli tapana ostaa myös Joonaalta.”

210. “No niin, tiedätkö mitä? Tämä Simon tuli Hänen kokoukseensa. Ja niin pian kuin hän oli tullut sinne... Ja sinä muistat kuinka Simonilla oli tapana kertoa meille siitä kuinka hänen isänsä oli sanonut hänelle että, ‘Älä anna pettää itseäsi, sillä tulee olemaan monia vääri profeettoja ennen todellista Messiasta.’” Ja se on totta. Monia vääriä sanansaattajia tulee lähtemään. Mutta, hän oli sanonut, “Sinä tulet tietämään kun todellinen Sanoma tulee, sillä muista, me Juutalaiset uskomme että tämä Messias tulee olemaan profeetta. Me uskomme profeettojamme.”

211. Kysykää Juutalaiselta nyt. Israelissa, kun he ottavat siellä Raamatun nyt, kun he tulevat Iranista ja muualta, he lukevat sitä. He sanovat, “Jos tämä Jeesus oli Messias, niin antakaa meidän nähdä Hänen tekävän profeetan merkin, ja me tulemme uskomaan Häntä.” Kyllä vaan. He tietävät että nuo profeetat ovat totuudellisia.

212. Niinpä Natanaelin on täytynyt sanoa, “Minä uskon että Messias tulee olemaan profeetta, koska Mooses sanoi, ‘Herra teidän Jumalanne tulee nostamaan esiin profeetan.’”

213. “No niin, kun Hän oli nähnyt tämän Simonin josta puhuimme, Hän sanoi, ‘Sinun nimesi on Simon, ja sinä olet Joonan poika.’ Eikä Hän ainoastaan tuntenut häntä, vaan

56. Mutta nyt, profetian mukaisesti, on tuleva Pääkivi. Ja haluan teidän huomaavan, että kun Pääkivi tulee, niin ruhtinas joka tulee huutamaan Sanoman tulee huutamaan “Armo! Armo!” Sillä armosta me olemme pelastetut, ei teoista, ettei kukaan kerskaisi. Ja armon Sanoma on poljettu ihmisten jalkojen alle kunnes se on tullut häpeälliseksi. Jotkut heistä juoksevat Iankaikkiseen varmuuteen ja jotkut kaikkeen muuhun. Mutta todellinen armon Sanoma pysyy samana, ja se on minkä Saata yrittää saada lyödyksi pois Seurakunnalta. Mutta se on Jumalan armo jolla meidät kaikki on pelastettu.

57. Niinpä Jeesuksen Kristuksen Jumaluudessa, jos Herra Jumala voi tulla ja vahvistaa sen että se on Totuus, eikä yksin sitä, vaan Sanallansa Hän vahvistaa sen Totuudeksi, ja merkeillä ja ihmeillä Hän vahvistaa sen Totuudeksi, silloin myöskin armo on Totuus. Kuinka silloin kukaan voisi arvostella ja sanoa että armo on väärin, ja että ”me pelastumme teoilla”? Armo on pelastanut meidät, ja se on uskon kautta, ei teoilla. Teot osoittavat että teidät on pelastettu. Mutta se mikä pelastaa teidät on Jumalan armo. Armo pelastaa teidät. Armo on se mitä Jumala tekeeteille. Teot ovat mitä te teette Jumalalle, osoittaaksenne arvostavanne sitä mitä Jumala teki teille. Mutta armolla teidät on pelastettu.

58. Jotkut ihmiset ajattelevat, “Koska käyn kirkossa ja panen nimeni kirjaan, niin se on kaikki mitä minun täytyy tehdä.” Jotkut ajattelevat, “Koska minä huudan, niin se on kaikki mitä minun täytyy tehdä.” Toiset taas ajattelevat, “Koska minä puhun kielillä, niin se on kaikki mitä minun täytyy tehdä.” Jotkut ajattelevat, “Koska minulla on voima parantaa sairaita, niin se on kaikki mitä minun täytyy tehdä.” Niin ei ole! Se on Jumalan armo joka pelastaa teidät, Jumalan hämmästyttävä armo. Minä en voi luottaa mihinkään ansioihini. Joku sanoo, “Hän on suuri mies. Olen nähnyt hänet seisomassa ja tekemässä tätä, jaolen kuullut hänen tekävän tuota.”

59. Paavali sanoi, 1.Kor.13, “Vaikka minä puhuisin ihmisten ja Enkelien kielellä, vaikka minulla olisi eroittaminen, vaikka minulla olisi lahjoja, ja vaikka ottaisin kaikki tavarani ja ruokkisin köyhille, vaikka minä voisin uskolla siirtää vuoria, vaikka minulla olisi tieto ymmärtääkseni kaikki asiat, niin ennenkuin rakkaus tulee, joka on armo, en minä ole yhtään mitään.” Jumalan täytyy tehdä se. Te voitte tehdä kaikkia näitä asioita ja yhä olla kadotettu. Se on armo joka pelastaa teidät, Jumalan armo ihmis-sukua kohtaan.

60. Ajatella Häntä! Minä ajattelin tuota armoa välittömästi, sen jälkeen kun se oli ilmestynyt perjantai aamuna juuri päivän koiton aikaan, ollessani myöhemmin istumassa siellä ylhäällä niityllä puunrungon päällä, kyynelten tippuessa silmistäni. “Oi Jumala, Sinun armosi on kurottautunut alas ja pelastanut minut. Kuinka Sinulla koskaan on ollut sellaista sääliä,

minunkaltaistani kurjaa lukutaidotonta raukkaa kohtaan? Kuinka Sinä koskaan olet tullut meidän nöyrään pikku Tabernaakkelimme, jossa ihmiset ovat alhaisilta elämäniloilta, köyhiä joilla ei ole mitään tästä maailmasta, ja kuitenkin Sinun armosi on levinnyt sydämiimme Pyhällä Hengellä, niin että Sinä parannat sairaamme ja pelastat meidät synneistämme, teet meidät Omiksesi ja toimit kanssamme?”

61. Sitten ajattelin Daavidia, kuinka hänen mieleensä tuli rakentaa huone Herralle, ja kuinka hän sanoi, “Ei ole oikein minun elää setripuisessa huoneessa, kun minun Jumalani liiton Arkki on lampaannahkojen alla tabernaakkelissa.”

62. Jumala käski profeettaa, sanoen, “Mene ja sano Minun palvelijalleni Daavidille, Minä otin hänet sieltä lammastarhasta, jossa hän oli ruokkimassa muutamia isänsä lampaita, ja Minä tein sinulle suuren nimen, niinkuin suurilla miehillä on maan päällä.”

63. Minä ajattelin Jumalan armoa, sitä kuinka Hän voi tehdä sen, pelastaa niin täydellisesti! Niin että Hän ottaa minun kaltaiseni kurjan ja antaa minulle tilaisuuden saarnata Evankeliumia ja nähdä muiden pelastuvan, ja nähdä heidän parantuvan; nähdä särkyneiden kotien tulevan jälleen kuntoon; nähdä elämien jotka on pilalla, tulevan jälleen oikaistuiksi. Ja antaa minulle armon! Minä ajattelin, “Oi, se on häm -mästyttävä armo! Kun Hän tulee alhaisen oravanmetsästäjän luo metsään, ja muodostaa Itsensä sateenkaaren muotoon, joka merkitsee “liittoa,” sen Sanoman kanssa jonka Hän on antanut minulle saarnattavaksi, ja vahvistaa sen siellä liitossa, että Hän on Sen takana! Ja Hän tulee olemaan Sen takana, koska Sanoma on Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen kirkkaudestaan.

64. Kuinka Hän onkaan sallinut minun mennä kaikkialle ympäri maailman, kansakuntiin, miljoonien ihmisten tykö, ja nähdä miljoonien tulevan Herralle, ja vastaanottavan Hänet henkilökohtaisena Pelastajanaan, ja nähdä heidät täytettynä Hänen hyvyydellään ja pyhitettyinä Hänen voimallaan, ja nähdä heidän parantuvan Hänen kaikkivaltiaalla voi mallaan. Silloin voin huutaa kuten tuo profeetta, ja sanoa, “Ei voimalla, eikä vallalla, vaan se on Jumalan Hengellä.” Ei koulutuksella, eikä teologialla, vaan Jumalan Hengellä Hän pelastaa ihmiset. Jumalan Hengellä Hän parantaa ihmiset. Se on Jumalan Henki joka antaa Sanoman ihaaisille. Se on Jumalan Henki joka vahvistaa Sanan.

65. Meillä on tänään teologeja, meillä on Jumaluusopin Tohtoreita, meillä on suuria miehiä kaikkialla maailmassa, jotka ovat älykkäitä, järkeviä ja koulutettuja. Mutta tarvitaan yksinkertaisuutta uskoa Jumalaan, saada Hänen

oli kertonut hänelle tästä Miehestä jonka hän uskoi olevan Messiaan. “Hölyn pöytä!”

199. Hän tuli Hänen luokseen, ja niin pian kuin hän oli tullut Jeesuksen läsnäoloon, Jeesus sanoi, “Sinun nimesi on Simon, ja sinä olet Joonaan poika.” Hän tiesi jotakin tapahtuneen. Hän tiesi että se oli Jumalan Poika. Ja se miellytti Häntä antaa hänelle Valtakunnan avaimet, tehdä hänet seurakunnan pääksi.

200. Siellä seisoi eräs mies jonka nimi oli Filippus. Filippus näki sen ja ajatteli, “Ihmeellistä! Minä tunnen erään miehen joka on Raamatun oppinut, joka elää noin viidentoista mailin päässä, vuoren takana. Minäpä menen ja kerron hänelle. Hänen nimensä on Natanael.”

201. Tuona päivänä hän juoksi sinne hyvin nopeasti, ja tuli perille seuraavana aamuna, ehkä päivän valjetessa. Hän juoksi sinne ja koputti ovelle. Ja rouva Natanael sanoi, “Hän on siellä ulkona puutarhassa, Filippus.” Hän oli hänen hyvä ystävänsä, joten hän meni sinne ja siellä hän oli polvillaan, rukoilemassa. Ja niin pian kuin hän oli noussut ylös, Filippus sanoi, “Tule katsomaan Kenet minä olen löytänyt! Jeesuksen Nasaretista, Joosefin pojan.”

202. Nyt tämä uskonnollinen, suuri arvohenkilö sanoi, “Voisiko mitään hyvää tulla Nasaretista?” Ja hän antoi hänelle hyvän ohjeen, hän sanoi, “Älä pysy kotona ja arvostele sitä, älä mene puhumaan siitä. Vaan tule itse katsomaan. Tule ja katso! Tule, niin näet voiko mitään hyvää tulla Nasaretista.”

203. “Tarkoitatko sinä Messiasta? Mitä, jos Messias tulisi, laskettaisiin Taivaasta alas käytävä ja Hän tulisi suoraan sinne palatsin pihalle. Hän tulisi meidän suureen orkanisaatioomme.” He yhä ajattelevat niin, näettehän, sen täytyisi tulla heidän or-kanisaatioonsa. “Hän tulisi meidän orkanisaatioomme. Hän tulisi sinne esipihalle ja kävelisi suoraan valtaistuimelle Kaikkein Pyhimpään, ja sanoisi, ‘Minä olen Messias.’” Messias ei koskaan tule sillä tavalla. Messias tulee minne Hän haluaa tulla.

Hän on yksinvalti ja tekee niinkuin Häntä miellyttää.

Filippus sanoi, “Hyvä on, tule ja katso! Tule itse katsomaan!”

204. Älkää seiskö ympärillä ja sanoko, “Minä en usko tuohon pyhään kieriskely asiaan.” Tulkaa vain itse näkemään onko siinä mitään.

205. Niinpä kun he olivat matkalla, voin kuulla heidän keskustelevan. Haluaisitteko te kuulla mistä he puhuivat? Kuunnelkaamme ja nähkäämme mitä he sanoivat. Uskon että he kulkivat rinnakkain tiellä, ja Filippus sanoi, “Tiedätkö mitä, Natanael, minä tiedän että sinä olet Raamattu oppilas, joten

oikein tai ei, ja sitten se on profetian lahja.

190. Sitten on profeetta, joka on virka.

191. Nuo ovat lahjoja, kuten kielillä puhuminen, ja kielten tulkitseminen, ja tieto ja viisaus ja eroittamiset ja niin edelleen. Ne ovat kaikki lahjoja.

192. Mutta sitten meillä on viisi virkaa. Ensiksi apostolit, sitten profeetat, opettajat, evankelistat ja pastorit. Ne ovat Jumalan määräämät virat. Ne kuuluvat mie-hille, näettehän. Te ette voi toivoa niitä, te ette voi rukoilla niitä; ne annetaan Jumalan yksinvaltiudella, te olette syntyneet siksi.

193. Profeetta ei ole profeetta jos joku laskee kädet hänen päälleen ja tekee hänet profeetaksi. Profeetta on äitinsä kohdusta profeetta, näettehän, joten hän on aina profeetta. Ymmärrätekö?

194. Jumala sanoi Jeremialle, "Ennenkuin sinä sikisit äitisi kohdussa, Minä tunsin sinut ja pyhitin sinut ja määräsin sinut kansakuntien profeetaksi." Niin se on. Näettehän? Mooses, ennenkuin hän syntyi, hän oli täydellinen lapsi. Hän oli Herran profeetta. Ja kaikki muut heistä jotka tulivat esiin. Kristus oli Jumalan Poika Eedenin puutarhasta. Se on totta. Katsokaahan, lahjat ja kutsumukset ovat ilman katumusta.

195. Mutta lahjat on annettu Huumista varten. Me käsitämme sen, me tunnistamme kaikki nämä lahjat.

196. Katsokaamme nyt mitä Jeesus oli keskuudessanne, katsokaamme mitä Hän oli siellä aikaisemmin. Me näemme että kun Hän ensin aloitti palvelustehtävänsä... Kuunnelkaa nyt tarkasti, te vieraat. Kun Hän ensin aloitti palvelustehtävänsä, Johanneksen ensimmäinen luku...». Hän oli syntynyt ja tultuaan kolmekymmentä vuottaaksi Johannes kastoi Hänet. Pyhä Henki laskeutui Hänen ylleen kuin kyyhkynen ja tuli Ääni joka sanoi, "Tämä on Minun rakas Poikani Jossa...." Todellinen alkuperäinen Kreikkalainen teksti sanoo, "Jossa Minä olen mielistynyt, Jossa, JOSSA Minä olen mielistynyt asumaan." Mutta katsokaahan, se kuulostaa meistä hieman takapajuiselta, kun verbi on ennen adverbiä, mutta itseasiassa se kuuluu, "Jossa Minä olen mielistynyt asumaan." Koska Jumala oli Kristuksessa, sovittaen maailman Itsellensä. Me tiedämme sen.

197. Nyt, välittömästi senjälkeen Hän meni neljäksikymmeneksi päiväksi erämaahan ja oli Perkeleen kiusattavana. Sitten Hän tuli esiin palvelustehtävänsä kanssa ja alkoi rukoilla sairaiden puolesta.

198. Ja jonkin ajan kuluttua siellä tuli eräs mies nimeltä Simon, vanha kalastaja, koulun käymätön, joka ei osannut edes kirjoittaa nimeään. Andreas

Sanansa puhumaan, osoittamaan että Jeesus Kristus on soma eilen, tänään ja iankaiken. Tarvitaan nöyrä, Jumalalle vihkiytynyt sydän, tuomaan Jeesus Kristus nykyiseen aikamuotoon. Aamen! Jos siihen tarvittaisiin teologiaa, niin sitä olisivat Presbyteerit, Methodistit, Baptistit, Katoliset ja niin edespäin; eikä meillä köyhillä, oppimattomilla ihmisillä olisi mitään mahdollisuutta. Mutta siinä ei tarvita tietoa. "Ei vallalla tai voimalla, ainoastaan Minun Hengelläni," sanoo Jumala, "Minä tulen paljastamaan tämän salaisuuden." Ja hän tulee huutamaan sille, Armo, armo, huutojen kanssa." Se on mitä se on tänään, Jumalan hämmästyttävä armo kansallensa. Kuinka Hän ottaa lukutaidottoman ja oppimattoman, ja osoittaa että Jeesus on sama.

66. Kun Hän tuli, ei Hän tullut suurille teologeille. Ei Hän myöskään mennyt Kaifaan tuon ylipapin luo; ainoastaan tullakseen hänen tuomitsemakseen.

67. Mutta Hän otti kalastajia, miehiä jotka olivat köyhiä ja elivät tavallista elämää. Ja sellaisille Hän paljasti Itsensä, ja sanoi, "Seuratkaa Minua, ja Minä teen teistä ihmisten kalastajia," osoittaen että Hänen armonsä yhä ulottuu Juutalaisilta Pakanoille, kutsuen ihmisiä Omalle Nimellensä näissä viimeisissä päivissä, niin-kuin juuri olemme käyneet sen lävitse. Hämmästyttävä armo, kuinka suloinen sen sointu!

68. Armo on vanha. Armo on niin vanha kuin maailmakin. Armoa osoitettiin ihmissukua kohtaan ensi kerran silloin kun meillä oli ihmissuvun alku. Kun ihmissuku oli alussa luotu Eedenin Puutarhassa, ja kun tuo pieni nainen tuona pimeänä aamuna oli astunut eroittavan rajan ylitse ja oli tehnyt Jumalan Käskyjen vastaisesti ja vietellyt mie-hensäkin tekemään samoin, silloin laki oli rikottu. Lailla täytyy olla rangaistus, tai se ei ole mikään laki. Ja tuo laki oli, "Päivänä jona siitä syötte, sinä päivänä te varmasti kuolette."

69. Muistakaa, ensimmäinen tuomioistuin maan päällä oli Eedenin Puutarhassa. Ja viimeinen tuomioistuin maan päällä tulee olemaan, Valkoinen Valtaistuin, ajan lopussa.

70. Mutta kun Jehova tuli alas, voin kuvitella että tuo pieni puutarha joka kerran oli valoisa, oli niin pimeä ettei edes yksi tähti loistanut siellä, koska synty oli peittänyt sen, oli ottanut Valon pois heidän keskuudestaan.

71. Se on mikä on vikana seurakunnilla tänään. Se on mikä on vikana ihmisillä tänään. Synty on peittänyt elävän Jumalan Valon, joka osoittaa että Kristus on yhä sama eilen, tänään ja iankaiken, ja että Hän elää pelastaakseen täydellisesti, ja parantaakseen kaikkein halvimman sairaan henkilön

72. Oi, kuinka hirvittävä tuo aamu olikaan, pimeyden riippuessa puutarhan yllä! Voin kuvitella sumun olleen pimeän kuin säkkikankaan. Voin kuvitella

ettei yksikään lehti liikahtanut. Ei ollut minkäänlaista tuulta liikuttamassa sitä. Oli pimeätä ja kauhistuttavaa, koska synti oli pyyhkäissyt sen kaiken pois.

73. Siellä tuli Jehova das kuin ukkosen jyrinä ja käveli puutarhan halki huutaen, “Adam, missä sinä olet?” Se oli milloin Adam käsitti olevansa alasti ja tehneensä syntiä Jumalan edessä. Hän piiloitti itsensä ja yritti valmistaa itsellensä uskonnon, mutta se ei toiminut. Jumala tappoi lampaan, otti nahat ja osoitti että jonkun täytyi kuolla peittämään synti.

74. Seurakuntaan liittyminen ei koskaan peitä syntiä. Kuiva-silmäinen tunnustus ei milloinkaan peitä syntiä. Siinä tarvitaan murhetta ja katumusta ja Jumalan armoa, peittämään synti; sillä tarvitaan Jeesuksen Kristuksen Veri, Hänen jonka Jumala tappoi Golgatalla, peittämään synti.

75. Siellä puutarhassa tuona aamuna, kun synti oli niin mustaa, tuli Jehova sisälle. Siellä seisoi tuo pari tuomittuna. Ei olisi enää mitään ihmis-sukua, heidän täytyisi kuolla; kuolema oli ihmissuvun yllä, maailma annettaisiin takaisin villieläimille, eikä siellä olisi enää ollut mitään ihmissukua. Mutta pimeimmällä hetkellä, hetkellä jolloin kaikki toivo oli mennyttä, annettiin armo, ja sanottiin, “Minä tulen antamaan teille Pelastajan, Messiaan.” Oi, on ihme kuinka Jumala voi koskaan tehdä sen. Se oli Jumalan hämmästyttävä armo Eedenin Puutarhassa, joka antoi heille lupauksen Vanhurskaan tulemisesta, Joka tulisi naisen kautta. “Naisen Siemen on murskaava käärmeen pään,” tuon syyllisen, “ja hänen päänsä on murskaava hänen kantapäänsä,” osoittaen että tulisi olemaan ahdistus Seurakunnalle. Mutta Hän lupasi loistavan voiton! Mikä antoi pelastajan? Armo!

76. Mitä he voivat näyttää ansaitakseen armon? Suokaa anteeksi armeijan ilmaus, mutta minä haluan antaa sen täältä saarnatuolistani, ilmaistakseni erään asian, se on “antaa vahingon kiertää.” Adam sanoi, “Nainen jonka minulle annoit teki sen.” Nainen sanoi, “Käärme petti minut.” Yksi siirsi syyn toiselle. Ei ollut mitään toivoa heille.

77. Mutta Jumala järjesti heille armon, ja se murtautui lävitse! Hän sanoi, “Mutta Minä valmistan tien, jollakin tavalla. Minä tulen pelastamaan teidät, kaikesta huolimatta. Te olette telineet väärin, te olette rikkoneet Minun lakejani. Ja Minun lakieni täytyy pysyä, ja Minun lakieni tuomiot täytyy panna täytäntöön. Senvuoksi tulee olemaan kuolema, koska minä olen sanonut ‘kuolema.’”

78. Nyt, Kristityt ystäväni. Ja nämä ääninauhat jotka täällä valmistetaan tulevat leviämään ympäri maailman. Sallikaa minun kysyä teiltä jotakin, teiltä jotka yritätte tehdä Jumalan olemaan kolme Jumalaa, tai te jotka yritätte tehdä Hänet yhdeksi, niinkuin sormenne. Hän on yksi persoonassa!

olemaan parantamis palvelus. Haluan kysyä teiltä jotakin. Jos Hän on sama eilen, tänään ja ian kaiken, ja jos Hän on Henki, niin silloin ainoa tapa meidän tunnistaa se, on että Hän toimisi samalla tavalla kuin Hän teki eilen. Onko se oikein? Hän toimisi samalla tavalla kuin eilen. Miten Hän toimi eilen?

186. Oliko Hän erilainen kuin muut miehet? Hän oli vain mies, ja näytti mieheltä. Hän oli mies. Hän oli syntynyt, Hän oli mies. Hänellä oli liha ja Veri. Hän kärsi, Hän voihki, Hän kulki kiusausten lävitse. Hän oli mies. Se on totta, eikö olekin?

187. Mutta mikä teki Hänet Jumalaksi? Se on se että Jumalan Henki oli Hänen yllään. Hän oli voideltu Messias. Ja mistä he tiesivät Hänen olevan? Koska Mooses oli sanonut, “Herra teidän Jumalanne on nostava esiin profeetan minun kaltaiseni. Ja on tapahtuva, että joka ei tätä Profeettaa kuule, tulee leikatuksi pois kansan keskuudesta.”

No niin, Hän oli Profeetta. Odottiko Israel silloin profeettaa? Heidän on täytynyt tehdä niin, jos he odottivat Messiasta, koska Messias tulisi olemaan profeetta.

188. Käykäämme sen lävitse muutamia sekunteja, ja kuunnelkaa tarkasti. Pitäkää nyt mielenne Jumalassa, koska me emme tiedä mitä Jumala voi tehdä, me emme tiedä mitä Hän käskää minun tehdä.

189. Minä tiedän että meillä on profetian lahja seurakunnassa. Veli Neville profetoi ihmisille, mikä on hienoa. Me arvostamme sitä. Me olemme viitanneet siihen koko ajan. Meillä on täällä joitakin jotka puhuvat kielillä. Me emme usko että ihmisten täytyy puhua kielillä jotta heillä olisi Pyhä Henki. Senkaltaisen asian puolesta ei löydy yhtään Kirjoitusta. Mutta me uskonne että on Pyhän Hengen lahja joka puhuu kielillä, meillä on se seurakunnassamme. Mutta me panemme heidät... Mutta me emme käytä niitä vain käyttääksemme. Me uskomme että Se on Jumalan Aan i. Me puhumme kun Pyhä Henki puhuu, ja me annamme sen tapahtua vain kolme kertaa. Eikä se saa tapahtua minun saarnatessani, koska profeettojen henget ovat alamaiset profeetoille. Ymmärrättekö?

Se täytyy tehdä oikein Raamatunmukaisesti. Kukaan ei voi sanoa ettei ole sellaista Pyhän Hengen lahjaa kuin kielillä puhuminen. Me tiedämme sen. Raamattu opettaa sitä

ja me uskomme sen. Ja kiitos Jumalalle että meillä on se seurakunassamme täällä!

Meillä on profetian lahjoja, jotka ensin täytyy koetella, nähdäksemme josko ne ovat

‘siirry’, ettekä epäile sydämessänne, vaan uskotte sen tapahtuvan mitä sanotte, niin te voitte saada mitä sanotte.”

Nyt Jeesus Kristus asuu ihmisissä.

179. Yhtenä päivänä Kristus oli Tulipatsaassa, Tuo jonka näette valokuvaton, me uskonne Sen olevan Jehova Jumalan. Se on mitä Enkeli yritti tuoda meille. No niin, Hän oli silloin Isyydessä, Hän oli Israelin, tuon kansan Isä.

180. Sitten Hän tuli ja asui kansansa keskuudessa, Kristuksena, Poikana. Onko se oikein? Kristus on Jumalan Poika.

181. Nyt Hän on Kristus, Pyhä Henki, joka on Voitelu. Kristus merkitsee “voideltu,” Voideltu ihmisten yllä, Kristus kanssamme, Pyhä Henki» Se on Kristus kanssamme, meissä. Uskotteko te sitä? Olkaa todella kunnioittavia hetken, ja hiljaa. No niin, onko Hän sana?

182. Minulle soitettiin hetki sitten ja sanottiin että ihmiset kulkivat täällä istuinten yli ja muuta sellaista. Me tulenne puhumaan siitä myöhemmin jossakin seurakunnan kokouksessa. Itinä sanoin silloin Billylle, että jos täällä oli niin monia sairaita joiden puolesta tuli rukoilla, tulisi hänen antaa heille rukoukortit. Hän sanoi tekevänsä niin ja oletan hänen telineen sen.

183. Viimeiset kaksi kuukautta, siitä alkaen kun eräs määrätty tapaus tapahtui, tuli palvelustehtävä sille paikalle, että se oli hieman poissa käsistäni. He näkivät tuon eroittamisen ja niin edelleen, kuinka se voi puhua ja sanoa ihmisille asiat aivan tarkalleen, niinkuin Herra teki kun Hän oli täällä maan päällä. Oletan teidän kaikkien nähneen sen. Kuinka monet täällä eivät koskaan ole nähneet sitä toiminnassa? Anta-kaapa meidän nähdä kätenne, te jotka ette ole koskaan nähneet sitä. Oh! No niin, siellä on joukko heitä jotka eivät koskaan ole nähneet sitä, arvelen heidän olevan vieraita. Me emme tiedä mistä ihmiset tulevat.

184. Tämä on kirkkokunatinvälinen Tabernaakkeli. Me emme ole kirkkokuntia vastaan, uutta me emme myöskään ole niiden puolesta. Me vain annamme niiden mennä omaa tie tään. Me uskomme ihmisten ottamiseen...Jos he tahtovat mennä takaisin kirkkokuntaan, niin hyvä on, niin kauan kuin he elävät Kristityn elämää. Me olemme vain sielun-pelastus asema täällä. Se on mitä palvelustehtäväni on heille.

185. Mutta minä uskon Raamatun opettavan Hebrealaisten 13:8, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaiken. Uskotteko te sitä? (Seurakunta sanoo, “Aamen!”)

No niin, jos Hän on sama... Nyt, sillä aikaa kun te istutte todella vaiti hetken, minä haluan puhua teille suoraan sydämeltäni, ja sitten meillä tulee

79. Se ei olisi ollut oikein Jumalalle, panna Enkeliä kuolemaan. Hän ei voisi olla oikean kaltainen Tuomari ja panna Enkeliä kuolemaan inhimillisen olennon edestä. Se ei vielä parantaisi sitä, koska Hänen suuri lakinsa vaati kuolemaa, ja jonkin täytyi kuolla, eikä Enkeli voi kuolla. Myöskään Hän ei voinut sanoa, “Eeva, koska sinä sait Adamin tekemään tämän, annan Minä sinun kuolla ja Adamin elää,” koska Adam myös oli osallinen siihen.

80. On niinkuin joku on sanonut, “Pilatus oli vanhurskas, koska hän pesi kätensä.” Te ette voi pestä Jeesuksen Kristuksen Verta pois käsistänne. Te ette voi lähteä tästä rakennuksesta tänä aamuna ja mennä Taivaaseen, jos te kuolette synneissänne. Se on teidän käsissänne. Niinpä se ei olisi oikein.

81. Oli vain yksi oikeudenmukainen tapa tehdä se. Siellä oli vain yksi tapa miten se voi olla, miten Jumalan suuren lain vaatimukset voitiin täyttää. Hänen täytyi tehdä se Itse. Hänen täytyi tehdä se. Jumala on Henki, eikä Hän voi kuolla. Niinpä Jumala täytyi tehdä mieheksi, ja Hän kuoli inhimillisessä lihassa, miehen muodossa jota kutsuttiin “Jeesukseksi Kristukseksi,” ja se oli luvattu Messias joka osti armon. Se on missä te näette että Jumala ja Kristus ovat sama Persoona, Jumala asuen Kristuksessa. “Minä ja Minun Isäni olemme Yksi, Minun Isäni asuu Minussa; en se ole Minä joka puhuu Sanan, vaan Minun Isäni joka asuu Minussa.” Jumala Kristuksessa! Totta kai.

82. Mutta armo oli luvattu Eedenin Puutarhassa, ja armo tuli, armo Adamille ja Eevalle. Ei ollut mitään minne mennä tai minnepäin kääntyä, mutta kuitenkin armo valmistitien.

83. Salli minun sanoa tämä, syntinen ystäväni. Sinä saatat olla täällä tänä aamuna prostituoituna, sinä saatat olla täällä tänä aamuna naisten perässä juoksijana, sinä voit olla täällä alkoholistina, tai uhkapelurina, tai murhaajana. Sinä voit olla täällä epäpuhtaana miehenä, tai vaimona. Sinä voit olla kaikkein alhaisin syntinen. Sinä sanot, “Olen ohi sen tilan että olisin lunastettavissa.” Ei, sitä sinä et ole, sillä silloin sinä etistuisi täällä kirkossa tänä aamuna. Armo on valmistava tien sinulle tässä pimeässä hetkessä, jos sinä vain tulet vastaanottamaan sen. Adamin täytyi olla halukas vastaanottamaan se, ja niin täytyy teidänkin. Vastaanottakaa se.

84. Se oli Jumalan armo Nooan aikana. Nooa oli vain tavallinen mies, hän ja hänen perheensä. Mutta koska Nooa pelkäsi Jumala? hän uskoi Jumalaa! Te ette voi pelätä Jumalaa, ilman että uskotte Häntä. Kuinka te voisitte pelätä jotakin johon te ette usko? Teidän täytyy pelätä Jumalaa. Salomo sanoi, “Jumalan pelko on viisauden alku.” Nyt, vain pelätä Jumalaa, ja te alatte saada viisautta. Ja Nooa pelkäsi Jumalaa, ja hän uskoi Herraa. Ja se on mitä Jumala kunnioittaa, teidän uskoanne Häneen. Se on totta. Sitten kun Jumalan pelko oli

tullut Nooan ylle, Jumala armosta kutsui hänet, ja pelasti hänet ja hänen perheensä, ja se oli armo mikä teki sen. Ei siksi että Nooa olisi ollut jokin suuri ja komeampi mies kuin muut heistä, ei siksi että Nooa olisi käynyt maan parhaassa kirkossa, ei siksi että hän olisi kuulunut parhaaseen or- kanisaatioon, ei siksi että hän olisi pukeutunut paremmin, ei siksi että hänellä olisi ollut enemmän rahaa, ei siksi että hän olisi ollut joku erikoinen henkilö. Vaan Jumalan armosta, Jumala pelasti Nooan. Armo pelasti Nooan, (ei hänen tekonsa; vaan Ju malan armo) ja pelasti myös hänen perheensä.

85. Katsokaamme erästä toista henkilöä jolle Jumalan armo ojennettiin, heitä on monia ja me tulemme puhumaan muutamasta. Abraham ei ollut mikään erikoinen mies, vaan tuli Babylonista, ehkä epäjumalanpalvojien joukosta, hän asui Siinarin maassa Urin kaupungissa. Ja hänen ollessaan siellä Jumala armosta puhui hänelle. Ei siksi että hän olisi ollut erilainen tai parempi mies; vaan armosta Jumala kutsui hänet. Raamattu selvästi tekee sen tiettäväksi. Oi, kuinka Abraham koettelikaan Jumalan kärsivällisyyttä! Hän oli käskennyt niintä, “Abraham, pysy tässä maassa, älä lähe pois siitä.” Mutta niin pian kuin nälänhätä tuli, Abraham pakeni.

86. Abraham puhui meistä. Jumala armosta otti Abrahamin ja pelasti hänet. Ja se on miten Hän ottaa teidät, armosta. Ja kuinka me koettelemillekaan Hänen kärsivällisyyttään? Tänään me olemme ylhäällä, huomenna alhaalla. Yhtenä päivänä me uskomme, seuraavana me sanomme “mahtaako niin olla.” Tänään me olemme Methodisteja, huomenna Baptisteja. Tänään me uskomme Jumalalliseen parantumiseen, huomenna tulee pieni vatsakipu ja me emme tiedä uskoako vai ei. Mutta kuitenkin kaiken sen keskellä, Jumala haluaa meidän pysyvän vakaina. Mutta Hän pelastaa meidät, joka tapauksessa. Jos se ei olisi Jumalan armo, niin me kaikki olisimme mennyttä. Varmasti. Jumala armollansa pelastaa meidät.

87. Abrahamin oletettiin pysyvän tuossa maassa, mutta hän meni Filistealaisten maahan. Hän meni asuakseen siellä, paetakseen kuivuutta. Asiat olivat hieman vaikeita hänen omassa maassaan, joten hän meni sinne asuakseen heidän kanssaan. Tehden tarkalleen sen mitä Jumala oli kieltänyt häntä tekemästä, mutta kuitenkin Jumalan armo ilmestyi hänelle, estäen tuota kuningasta ottamasta hänen vaimoan. Se oli Jumalan armo. Kun Abraham sanoi, “Se on sisareni,” valehdellen sen, piti kuitenkin Jumalan armo hänet, koska hän katui. Hän oli halukas katumaan.

88. Ja kuka tahansa joka on valmis katumaan, Jumalan armo yhä tarjotaan teille. Jumalan armo on etsimässä teitä. Niinpä se ulottuu teille luopioillekin tänä aamuna, Jumalan armo yhä etsii teitä. Jos vain tulette katumaan, on Jumalan armo riittävä.

Olen niin iloinen että Jeesus vapautti minut, Olen niin iloinen että Jeesus vapautti minut Oi, olen niin iloinen että Jeesus vapautti minut, Laulan, kunnia, halleluja, Jeesus vapautti minut.

(Edellä oleva säkeistö lauletaan uudestaan.)

175. Ettekö rakastakin Häntä? Eikö Hän olekin ihmeellinen? Oi, minun mielestäni Hiin on ihmeellinen. Ajatelkaapa nyt vain, että tämä Raamattu on Hänen Totuutensa, ja tämä Raamattu opettaa että Hän on sama eilen, tänään ja iankaiken. Minä haluan kysyä teiltä jotakin. Jos Hän on sama eilen, tänään ja iankaiken... Antakoon Jumala minulle anteeksi että sanon tuon pyhyyttä loukkaavan sana “jos”, koska Hän on sama. Mutta jos Hän on sama, sanon sen tällä tavalla, niin minkälainen Persoonaa Hän silloin olisi? Hän olisi samanlainen kuin Hän oli.

176. On vain yksi asia erilainen Hänen ollessaan täällä tänään, kuin mitä Hän oli ihmisten keskuudessa Galileassa, ja se on Hänen Omä lihan ruumiinsa, Hänen ruumilli-nen ruumiinsa; koska se nostettiin ylös (uskotteko te sitä?), ja istuu Majesteetin oikealla kädellä Korkeudessa, aina eläen ja suorittaen esirukousta meidän tunnustuksemme puolesta. Muistakaa, Hän ei voi tehdä yhtään mitään meidän puolestamme, ellemme me ensin vastaanota Häntä ja usko, sillä Hän on Ylipappi jota voidaan... Hän on Ylipappi joka suorittaa esirukousta meidän tunnustuksemme pohjalta.

177. Nyt monet teistä Raamatun lukijoista sanotte että Siinä lukee “profess” (Suomeksi = tunnustaa). Ja profess ja confess ovat sama sana. (Ne molemmat merkitsevät” tunnustaa”.) Näettekö? “Tehty Ylipapiksi,” Hebrealaiskirja 3:s luku, “nyt suorittaen esirukousta meidän tunnustuksemme perusteella.” Silloin Hän ei voi tehdä yhtään mitään, ennenkuin me ensin tunnustamme että Hän on tehnyt sen. Katsokaahan, te tulette tänne alttarille ja rukoilette koko yön, eikä siitä ole teille mitään hyötyä, ennenkuin uskotte että Hän antaa teille anteeksi ja silloin te voitte nousta ylös. Sitten niin paljon kuin teillä on uskoa, niin paljon te... Kerran te elitte täällä alhaalla synnin liejussa. Nyt te nuoret käännynnäiset, te uskotte nyt olevanne pelastetut, ettekö uskokin? Silloin te olette nousseet tänne ylemmäksi, te olette nousseet hieman korkeammalle. Mikä sen tekee? Teidän uskonne, koska te uskotte nyt olevanne Kristittyjä, ja nyt te elätte tuon asian yläpuolella. Ymmärrätekö? Jos te nyt haluatte nousta hieman korkeammalle, uskokaa vain vähän enemmän, koska se on rajoittamaton, jatkakaa vain eteenpäin.

178. “Hyvä on, oh, mahdotonta toteutua,” te sanotte. Kaikki asiat ovat mahdollisia niille jotka uskovat. Kyllä vaan. “Jos te sanotte tälle vuorelle,

172. Minä annan heidät Sinulle, Sinun palvelijanasi, uskoen että tuo suuri Jumalan Enkeli Joka ilmestyi siellä... Ja Isä, Sinä tunnet koko tuon kertomuksen, että tuo suuri Enkeli ilmestyi siellä perjantai aamuna, tuona harmaana aamuna, ja puhui nämä Sanat, kolmen sateenkaaren muodossa jotka tulivat esiin vuoren huipusta. Herra Jumala, tuo Jumala Joka ilmestyi minulle siellä sateenkaarissa, pelastakoon Hän nämä ihmiset, Hänen armollansa juuri nyt. Minä annan heidät Sinulle ja odotan Sinun pitävän Sanasi, ja Sinä olet tekevä sen ja minä olen tapaava heidät tuona suurena päivänä, ilman että heillä olisi tahraa tai ryppyä sieluissaan. Suo se. Jeesuksen Nimessä, minä annan heidät Sinulle. Aamen.

173. Jumala siunatkoon teitä. Nyt kun te istutte... kuka tahansa Kristitty joka istuu näiden ihmisten vieressä, puristakaa heidän kättään. Kutsukaa heitä tulemaan kirkkoon, niin että he voivat olla...Oi, eikö Hän olekin ihmeellinen?

Hämmästyttävä armo! kuinka suloinen sen sointu, Joka pelasti minun kaltaiseni kurjan! Minä kerran olin kadotettu, mutta nyt olen löydetty, Ja olin sokea, mutta nyt minä näen.

Se oli armo joka opetti sydämelleni pelon, Ja armo minun pelkoni lievitti; Kuinka kalliilta tuo armo näyttikään Sillä hetkellä jona ensin uskoin!

Oletteko uskoneet? Jos olette, niin kohottakaa kätenne ylös.

Oi, kuinka rakastan Jeesusta, Oi, kuinka rakastan Jeesusta, Oi, kuinka rakastan Jeesusta, Koska Hän ensin rakasti mua.

Kun me olemme olleet siellä kymmenentuhatta vuotta

Kirkkaan loistavina kuin aurinko;

Meillä ei ole yhtään vähempää päiviä laulaaksemme Jumalan ylistystä

(Kiitos Jumalalle!) Kuin silloin kun me ensin aloimme.

174. Rakastatteko te Häntä? Eikö Hän olekin ihmeellinen? Nyt, kun laulamme sen jälleen, haluan teidän puristavan käsiä jonkun vieressänne olevan kanssa, ja sanovan hiljaa, "Jumala siunatkoon sinua, pyhiinvaeltaja." Todella rakkaudellisesti ja pyhästi nyt.

Kun me olemme olleet ...(Veli Branham ja seurakunta puristavat käsiä)... Silloin kun me ensin aloimme.

Ristillä, ristillä jossa ensin näin Valon, Ja sydämeni taakka vieri pois, Se oli siellä jossa uskon kautta sain näköni, Ja nyt olen onnellinen koko päivän!

(Edellä olevä säkeistö lauletaan uudestaan.)

Ettekö olekin onnellisia?

89. Kuinka Hän ottikaan hyvän vanhan Abrahamin, ja toi hänet takaisin! Ja muistakaa, hänen tekonsa eivät pelastaneet Abrahamia, vaan armo pelasti hänet. Abraham pelastui uskolla, joka on armo. Ja Jumala armostansa pelasti Abrahamin, ei hänen käyttäytymisensä vuoksi. Hän pelasti hänet armostansa. Ui, kuinka hyvää! Hän pelastui armosta.

90. Ottakaamme Israel. Minulla on kirjoitettuna tänne Raamatunpaikka. Kirjoitan sen muistiin, voidakseni viitata siihen mielessäni. Jos haluatte sen, se on hyvä muistettavaksi, se on Deuteronomy {5. Moos.) 7:7. Jumala antoi Abrahamille lupauksen, tai ei Abrahamille, suokaa anteeksi, vaan Israelille. Ja käski heitä, "Jos te ette ole yhteydessä epäjumalan palvonnan kanssa! Jos te ette tee näitä asioita! Jos te pysytte poissa kaikista näistä pakanallisista seremonioista! Jos te teette kaikki nämä asiat, silloin Minä tulen viemään teidät hyvään maahan, Minä tulen huolehtimaan teistä, Minä tulen ruokkimaan teidät ja Minä tulen johdattamaan teitä. Minä tulen tekemään nämä asiat, jos te tulette tekemään niin-ja-niin, jos te rakastatte Minua, jos te pidätte Minun Käskyni, Minun oikeuteni, Minun määräykseni. Minä tulen tekemään kaikki nämä-asiat, jos te vain tulette tekemään jotakin, ja pitämään Minun Käskyni ja rakastamaan Minua."

91. Aivan niinkuin mies ottaessaan vaimon sanoisi, "Jos olet hyvä nainen ja tulet huolehtimaan taloudesta ja olet uskollinen minulle, jos tulet pitämään vatteeni puhtaina; jos me saamme lapsia ja jos sinä tulet olemaan äiti niille; jos sinä tulet tekemään nämä asiat, silloin minä tulen työskentelemään käteni verille hankkiakseni sinulle elatuksen, jos sinä vain teet sen." Mutta sitten, ajatelkaa, mitä jos tuosta naisesta tulee väärä, elää laiskasti eikä halua työskennellä, eikä halua tehdä yhtään mitään? Silloin tarvitaan armo pitämään tuo perhe yhdessä.

92. Oi Jumala! Siinä on tarvittu Jehovan armo pitämään Hänen perheensä yhdessä. Ja ainoa tapa miten me voimme olla Jehovan perhe tänään, on Jeesuksen Kristuksen armosta; muussa tapauksessa me kaikki olisimme mennyttä. Mutta se on armo, oi, armo!

93. No niin, mutta he eivät pitäneet sitä. Eikä tuo sukupolvi myöskään koskaan tullut täyteen lupaukseen. Ei, nuo joille lupaus oli annettu, kuolivat erämaassa. Mutta Jumala ruokki heitä, Jumala huolehti heistä, Jumala rakasti heitä, Hän kuljetti heitä ympäri. Miksi? Hänen armonsa teki sen. Hänen armonsa Hänen lupauksensa tähden, armo kuului yhteen Hänen lupauksensa kanssa. Mutta he eivät koskaan tulleet luvatus maan täyteen arvoon.

94. Ja niin ei myöskään tämä seurakunta tule sen täyteen arvoon. Jumalan armo pitää meidät, mutta Hän haluaa saada seurakunnan joka tottelee Häntä,

kansan joka ottaa Hänen Sanansa ja sanoo, “Se on Totuus,” huolimatta siitä mitä orkanisaationne sanoo. Hän haluaa ihmisiä jotka eivät sano, “No niin, minä olen aivan yhtä hyvä kuin sinäkin. Minä olen Presbyteeri, Methodisti, Katolinen, minä olen aivan yhtä hyvä kuin sinäkin.” Sitä ei ole armo; sellainen vain osoittaa että siellä on jotakin vialla.

95. Mutta henkilö, kaikesta huolimatta, luettuaan jumalaan Sanaa ja nähtyään että teidän täytyy syntyä uudestaan ja olla täytetty Pyhällä Hengellä, hän tulee uskomaan Sen, hän tulee ottamaan sen Sanan mukaisesti. He tulevat ottamaan Sanan tarkalleen niinkuin Sana sanoo.

96. Kuten kastaminen ja pirskoittelu; kastaminen on oikein. Ketään Raamatussa ei koskaan pirskoitettu, mitään sellaista asiaa ei ole Kirjoituksessa. Ei siellä myöskään koskaan ketään kastettu nimeen “Isä, Poika, Pyhä Henki,” niin ei tehty Raamatussa. Joka ainoa heistä kastettiin Jeesuksen Kristuksen Nimesä. Niinpä siellä ei ole yhtään hituistakaan historiaa siitä... Jos joku voi näyttää minulle mistään historiasta, missä ketään koskaan oli kastettu Raamatussa, tai kolmesataa vuotta viimeisen opetuslapsen kuoleman jälkeen, Katolisen kirkon perustamiseen asti, jos joku voi näyttää jostakin, että joku oli koskaan pirskoitettu tai kastettu nimeen “Isä, Poika, Pyhä Henki,” ennen Katolista kirkkoa, niin teidän velvollisuutenne on tulla ja kertoa siitä minulle. Sitä ei ole siellä. Mutta mitä me voimme tehdä?

97. Me olemme käyneet lävitse Seitsemän Seurakunta Ajanjaksoa, ja nähneet missä he tekivät sen. Niinpä te näette että Jumala haluaa jonkun joka tulee tottelemaan Häntä. Jos sitä ei ole Kirjoituksissa, silloin se on ihmistekoinen oppi, eikä Raamatun Oppi. Näettehän? Niinpä huolimatta siitä mitä seurakunta on, kuinka väärässä te olette olleet, mitä väliä sillä on? Kysymys on siitä kuinka oikeassa te voitte olla nyt! Jumalan armo on näyttänyt sen teille, silloin vaeltakaa siinä. Se on Jumalan armo!

98. Muistakaa myös Moosesta, tuota suurta johtajaa. Jumalan olisi pitänyt tappaa hänet, kun hän meni ja otti kunnian itselleen, lyömällä tuota Kalliota, ja sanoen, “Näettekö mitä minä voin tehdä?” toisin sanoen. “Te kapinoisijat, täytyykö minun hankkia teille vettä tästä Kalliosta?” Hän löi Sitä, eikä vettä tullut; hän löi Sitä uudestaan. Mitä hän teki? Hän antoi todistuksen Kristuksen heikkoudesta, koska Kristus oli tuo Kallio. Se on Pääkivi. Sensijaan että olisi puhunut sille...

99. Sitä oli lyöty kerran. Muistakaa, Jumala oli käskenyt Moosesta, “Mene ja Minä tulen seisomaan edessäsi Kalliolla, ja lyö Kalliota.” Ja hän löi Kalliota ja Se toi esiin vetensä. Jumala sanoi, “Seuraavalla kerralla, mene ja puhu Kalliolle, ja Se on tuova esiin vetensä.”

...vuodatettu minun puolestani, Ja... (Se on hienoa, Jumala siunatkoon teitä)... Oi Jumalan Karitsa, minä tulen!

167. Muistakaa, voi olla päivä jolloin armoa ei enää ole, sitä ei enää tarjota teille, silloin se tulee olemaan liian myöhäistä. Nyt ei ole liian myöhäistä.

168. Oi Jumala, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isä, Joka toit jälleen Pelastajamme kuolleista, Hänet joka nyt elää, ja Joka on ylevässä Kirkkaudessa, lähettäen Kristuksen Pyhän Hengen meidän yllenne, tuomaan syyllisyyden tunnon syntiselle. Jumala, minä rukoilen näiden seisovien ihmisten puolesta. Se on totuus, Herra. Sinä sanoit, “Hän joka tunnustaa Minut ihmisten edessä, hänet Minä tulen tunnustamaan Isäni ja pyhien Enkelien edessä.” Me tiedämme, seistessämme tuona suurena tuomion aamuna, mikä aika se tuleekaan olemaan. He seisovat nyt, Herra, niin että heidän syntinsä menevät ennakolta; joidenkin synnit tulevat seuraamaan heitä. Nämä ihmiset seisovat täällä tänä aamuna, koska he tunnustavat syntinsä, tietäen tehneensä väärin ja he haluavat Sinut Pelastajaksensa. Kiristä sydänten ohjaksia, ja Sinä tunnet kaiken heistä.

169. Minä rukoilen, Isä, että Sinä soisit heille heidän pyyntönsä. Pelasta heidät. He ovat tämän pienen Sanoman voittopalkintoja tänä aamuna; Jumalan armosta; ei väliä mitä me olemme tehneet armo vielä kumartuu nostamaan meidät. Suo se, Herra. Suo armo näille sydämille. Nähkööt he aina Jeesuksen Pelastajanansa. He ovat toimineet. Pyhä Henki on käskenyt heitä seisomaan ja he ovat tehneet sen. Pyhä Henki käsksee heitä seisomaan, ja he tottelevaisina Hengelle, ovat nousseet seisomaan.

170. Nyt Herra, Sinä pidät Sanasi. Sinä sanoit, “Kukaan ei voi tulla Minulle, ellei Minun Isäni häntä ensin vedä. Ja kaikki jotka Isä on antanut Minulle, tulevat Minulle. Häntä joka Minun tyköni tulee, Minä en heitä pois. Joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen joka lähetti Minut, hänellä on iankaikkinen Elämä, eikä hän koskaan tule tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.” Senvuoksi, Herra, näiden Kirjoitusten pohjalta, jotka ovat Sinun Omia Sanojasi, Herra, jotka me luemme Joh. 5:24, “Hän joka tulee kuulemaan Minun Sanojani, ja uskoo Häneen joka lähetti Minut, hänellä on!” Miksi? Koska hän on uskonut. Armo on tehnyt sen näille. “Hänellä on iankaikkinen Elämä, eikä hän tule tuomiolle, (hän tulee menemään ennen tuomiota), eikä hän tule tuomiolle vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.” Oi Jumala, kuinka me kiitämme Sinua tästä!

171. Me rukouimme nyt että Sinä tulisit pitämään heidät läpi elämän. Voikoot he jokainen, olla kastettu, huutaen avuksi Herran Nimeä, ja pestä pois syntinsä. Suo se, Herra.

Se oli armo joka opetti sydämelleni pelon, Armominun pelkoni lievitti; Kuinka kalliilta tuo armo näyttikään Sillä hetkellä jona ensin uskoin!

164. Etkö antaisi tämän olla tuon hetken juuri nyt, syntinen ystävä, Silläaikaa kun me kumarramme päämme hetkeksi rukoukseen? Anna tämän olla tuo hetki jolloin ensin uskot, juuri nyt. Päättä mielessäsi ja sano, "Herra Jumala, minä olen syyllinen. Minä käsitan että tarvitaan armo pelastamaan minut. Minä en voi pelastaa itseäni. Olen kadotettu. olen lopussa. En voi tehdä yhtään mitään, olen täysin avuton, ilman armoa, ilman Jumalaa, ilman Kristusta maailmassa. Etkö olisi armollinen ja ottaisi minua pois tästä synnin vankilasta, jossa olen tänään, Herra? Ja ole armollinen minulle syntiselle." Kohottaisitko kätesi ja sanoisit, "Rukoile puolestani, veli Branham, minä tulen nyt uskomaan"? Jumala siunatkoon sinua siellä takana, veljeni.

165. Sanoisiko joku muu, "Veli Branham, muista minua nyt, oi, veli, ole hyvä ja muista minua rukouksessa." Jumala siunatkoon sinua, rouva. "Rukoile että..." Jumala siunatkoon sinua, veli. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Jumala siunatkoon sinua veli, täällä ikkunan vieressä. Jumala siunatkoon sinua veli, tätä toista täällä. "Muista minua, veli Branham." Jumala siunatkoon veljeäni siellä. Kyllä, ja tätä toista tässä. Jumala siunatkoon sinua sisar. Jumala siunatkoon sinua tässä, veli. Hän näkee sinut nyt. Tarkoittakaa sitä todella. Jumala siunatkoon sinua, nuori mies. Hän näkee, tietää. Jumala siunatkoon sinua, veli. Jumala siunatkoon sinua, sisar siellä seinän vie-re3sä. Jumala siunatkoon sinua täällä alhaalla, veli. Jumala siunatkoon sinua, veli siellä takaseinällä.

Juuri niinkuin olen, ilman... (Olisiko vielä joku? Jumala siunatkoon sinua. minä näen kätesi siellä takana) Mutta Sinun Veresi vuodatettiin minun puolestani, (Kyllä Herra. Jumala siunatkoon sinua, sisar) Ja Sinä... (Jumala siunatkoon sinua, sisar,) kutsut minua tulemaan...(Jumala siunatkoon sinua aivan siellä takana) tykösi, Armo, armo... (Jumala siunatkoon sinua, nuori nainen)...minä tulen!

Aivan niinkuin olen, odottamatta puhdistavani sielustani yhtään tahraa,
Sinulle, Jonka Veri voi, puhdistaa jokaisen tahrn,

Oi Jumalan Karitsa... (Armo, oi armo) minä tulen! Minä tuleni

166. Siellä nousi noin viisitoista tai kaksikymmentä kättä ylös. Ja nyt päidemme ol lessa kumarrettuina, minä tulen puytämään teitä jotka kohottitte kätenne, nousemaan ylös ja seisomaan hiljaa Silläaikaa kun rukoilin puolestanne. Meillä ei ole tilaa täällä alttarilla. Nouskaa seisomaan, jokainen joka kohotti kätensä ja haluaa puoles taan rukoiltavan nyt. Nouskaa seisomaan juuri nyt kun minä rukoilin. Nouskaa seisomaan, kaikkialla.

100. Mutta Mooses halusi näyttää että hänellä oli vähän arvovaltaa, vähän valtaa, joten hän sanoi, "Minä tulen antamaan teille vettä tästä Kalliosta." Jumalan olisi pitänyt tappaa hänet sen vuoksi. Jumalan olisi pitänyt eroittaa hänet, kun hän rikkoi Jumalan lain siellä, koska hän puhui Kristuksen heikkoudesta, että Häntä täytyi lyödä toisen kerran. Kristusta lyötiin vain kerran. Nyt me vain puhumme Kalliolle, ja Se tuo esiin Vetensä.

101. Mutta mitä se oli? Katsokaamme tuota vanhaa, sadan-kahdenkymmenen vuoden ikäistä miestä.

102. Joku sanoi minulle äskettäin, että "Jumala oli epäoikeudenmukainen Jumala, koska Hän petti Mooseksen. Sen jälkeen kun hän oli uurastanut noiden Hebrealaisten kanssa siellä erämaassa neljäkymmentä vuotta, Hän petti hänet eikä edes antanut hänen mennä luvattuun maahan."

103. Minä sanoin, "Hölynpölyä!" Ei, Hän ei pettänyt Moosesta, hän meni luvattuun maahan. Noin seitsemänsataa vuotta myöhemmin hänet nähtiin Kirkastusvuorella, aivan yhtä elävänä kuin hän koskaan oli ollut, puhumassa Jeesukselle ennenkuin Hän meni Gol gatalle, hän ja Elia yhdessä, ja he myöskin puhuivat. Mooses ja Ulia ilmestyivät Jeesukselle, Pietarille, Jaakobille ja Johannekselle Kirkastusvuorella. Hän ei ollut kuollut. Hän oli elossa. Jumala ei ollut pettänyt häntä. Hän oli Palestiinassa.

104. Katsokaahan nyt, ennen kuolemaansa hän kiipesi ylös Nebo-vuorelle, tuona aamuna kun hän tiesi lähtevänsä. Hän oli riisunut Aaronin ja pannut omat vaatteensa toisen päälle. Hän oli ottanut oman viittansa, pukeutunut sen Joosuan päälle, ja käskenyt häntä noudattamaan annettuja ohjeita! Ja kiivettyään Nebo-vuorelle ja seistessään siellä Jumala sanoi, "Katso sitä maata. Itinä haluan sinun näkevän sen. Mooses, sinä olisit voinut mennä sinne. Mutta tiedätkö mitä sinä teit siellä Kallion luona tuona päivänä? Sinä korotit itseäsi." Uskon että se on mikä tulee olemaan suurena vaikeutena niin monien meidän ihmisten kanssa tänään. Mutta huomatkaa, kun hän oli valmis kuolemaan, siellä seisoi tuo Kallio. Hänen on täytynyt astua tuolle Kalliolle siellä Pisgah'illa, ja Jumala hautasi hänet. (Tyhjä paikka nauhassa) ... Kirkastusvuorella, satoja vuosia myöhemmin Palestiinassa. Katsokaahan, Jumalan armo piti huolen siitä että siellä oli tuo Kallio. Oi!

105. Ajattelen Abrahamia ja kaikkia hänen tekemiään virheitä, ja Moosesta ja hänen virheitänsä, mutta kun Jumalallinen selitys Abrahamista oli kirjoitettu, kun Paavali kirjoitti ja kommentoi Abrahamista, hän ei koskaan maininnut mitään Abrahamin epäuskosta. Ei, ei, sitä ei koskaan pantu hänen tililleen. Hän sanoi, "Abraham ei epäuskon kautta horjunut Jumalan lupauksesta, vaan oli vahva, ja antoi kunnian Jumalalle."

106. Minun nöyrä rukoukseni on, Jumalan armon edessä joka on täällä tänä aamuna, toivon että minusta kirjoitettaisiin sillä tavalla, että Hän ei näe minun virheitäni. Että kun minun muistosanani kirjoitetaan, ei siinä lueltaisi minun tekemiäni virheitä eikä väärintekojani, vaan että Hän tulisi näkemään ainoastaan ne asiat jotka olen yrittänyt tehdä Hänelle. Voikoot ne tulla... Mikä tekee sen? Jumalan armo johon minä uskon. Ja se on mihin minä yksinomaan luotan. Sillä omilla ansioillani minä en voisi mennä sisälle sen enempiä kuin muutkaan, mutta Jumalan armo on se mihin minä luotan. Kyllä, se on armo josta minä olen riippuvainen.

107. Siellä oli tuo Kallio kun Mooses oli valmis kuolemaan.

108. Mitä me voisimme sanoa Daavidista? Se oli Jumalan armo!

Tuo suuri soturi, josta Jumala Itse sanoi, "Hän on Minun oman sydämeni mukainen meis." Tuo suuri soturi, Daavid, kuinka hän voi tehdä senkaltaisen asian kuin hän teki, lähettämällä Uurian, yhden omista sotilaistaan, vaikka hänellä oli siellä kourallinen Pakana sotilaitakin? Kuunnelkaa hetki tarkkaavaisesti tätä pientä kertomusta. Vaikka heillä oli siellä sotilaita ja Uuria oli se joka seisoi Daavidin rinnalla. Uuria oli käännynäinen, hän oli Juutalaisuuteen kääntynyt Hetttiläinen. Ja kuinka paljon nuo miehet rakastivatkaan Daavidia! He olivat nähneet että voitelu oli hänen yllään, vaikka hän olikin pakolainen. Hänet oli ajettu ulos omasta maastaan ja hän asui Filistealaisten kanssa. Saul metsästi häntä. Mutta kuitenkin nuo miehet, he näkivät että voitelu oli hänen yllään! He tiesivät että hän tulisi valtaan. Kunnia Jumalalle!

109. Minä olen iloinen ollessani pakolainen tänään, koska näen että Kristus on tulossa Kuninkaaksi. Te voitte valita kaikki Kennedyt ja mitä muuta haluatte. Mutta Kristus tulee olemaan Kuningas! Voitelu on Hänen yllään, Hänen Sanomansa yllä Hänen Tulemuksestansa. Ja Hän tulee olemaan Kuningas!

110. Mitä he tekivät? Yhtenä päivänä seistessään seillä vuorella, hän janosi saada juoda vettä siitä lähteestä siellä Bethlehemin portin pielessä, jossa hänellä oli ollut tapana paimentaa lampaita. Ja teidättekö mitä? Kaksi noista miehistä veti esiin miekkansa ja leikkasivat tien viisitoista mailia läpi ihmislihan, noutaakseen hänelle ämpärillisen vettä. Minkävuoksi? koska hänen vähäisin toiveensa oli heille käsky. Ajatelkaa sitä! Ja he leikkasivat tiensä kaikkien miesten lävitse, ja se oli noin viisitoista mailia sieltä vuorelta missä hän seisoi. Ja jokaisen miehen kanssa joka nousi heitä vastaan, he taistelivat kunnes tappoivat hänet. He menivät lävitse! He ottivat ämpärillisen vettä, ja menivät suoraan läpi vihollis-linjan, kaksi miestä, noutaakseen kuninkaallensa,

158. Yhtenä päivänä kuningas meni vierailemaan tuon pojan luona, ja puhumaan hänelle poikansa tappamisesta, ainoan pojan joka hänellä oli. Hän oli tappanut tuon pojan, ja kuningas sanoi, "Minä menen puhumaan hänelle."

159. Ja mentyään sinne alas, hän katsoi tuon häkin perälle, jossa hän oli kuin vangittu eläin. Hän näki hänen laihaan ruumiinsa makaavan siellä nurkassa, itkien.

Hänen kasvonsa olivat painuneet sisälle, hänen silmänsä olivat syvällä kuopissaan ja räämeiset, huulet valkoisina; ilman vettä, janoissaan. Siellä hän makasi kasvoillaan itkien. Kuningas sanoi, "Nouse ylös." Hän meni hänen luokseen ja katsoi häntä. Hän sanoi, "Miksi sinä tapoit minun poikani? Mitä minun poikani teki sinulle? Mitä hän teki ansaitakseen sen että sinä tapoit hänet, lävistäen hänet keihäälläsi?"

160. Hän vastasi, "Ei mitään, herrani, ei yhtään mitään. Se oli vain minun omaa röyhkeyttäni. Tapoin hänet koska kadehdin häntä ja sain kiukun puuskan ja tapoin hänet." Ja hän sanoi, "Nyt minä kuolen sinun tuomiosi alaisena, herra. Käsitän sen ja olen ansainnut sen. On vain yksi asia minkä vuoksi itken, koska olen niin pahoillani että tapoin tuon kuninkaallisen miehen sillä tavalla, ilman aihetta."

161. Kuningas kääntyi kantapäillään, käveli ulos ja sanoi, "Hävittäkää kaikki asiakirjat!" Tiedättehän, pankaa ne unohduksen mereen. "Hävittäkää kaikki asiakirjat! Peskää hänet ja tuokaa hänet ylös. Minä tulen lähettämään viitan häntä varten."

162. Jonkun ajan kuluttua suuri loistoauto ajoi sinne vankilan ovelle, ja matto levitettiin sellin ovelle asti. Tuo kuningas seisoi siellä loistoauton vieressä ja sanoi, "Tule, poikani, aja kotiin palatsiin kanssani," ja pani kuninkaan viitan hänen harteilleen ja sanoi, "Tästedes sinä olet minun poikani."

163. Koska hän tunsu sääliä. Se on armo. Se olin minä, se olitte te. Me tapoimme Jumalan Pojan synneillämme. Me olimme muukalaisia, ja makasimme likaisina ja saastaisina maailman vankisellissä. Jumala pesi meidät Oman Poikansa Verellä, ja puhdisti meidät, ja puki yllemme Pyhän Hengen viitan. Ja nyt Jumalan suuret vaunut tulevat jonakin päivänä ovelle, ja me tulemme menemään kotiin, elääksemme Hänen kanssaan. Kaikki rikosrekisterimme ovat hävitetyt, eikä meitä enää voida tuomita; ne on poltettu, Hän on pannut ne unohduksen mereen, eikä niitä enää muisteta. Ei ihme että me voimme laulaa!

Hämmästyttävä armo! kuinka suloinen sen sointu, Joka pelasti minun kaltaiseni kurjani Minä kerran olin kadotettu, mutta nyt olen löydetty, Ja olin sokea, mutta nyt minä näen.

Alexander Campbell ja nämä suuret perustajat siellä aikaisemmin, he perustivat meidän kirkkomme. Halleluja!”

151. No niin, Jeesus Kristus perusti tämän Seurakunnan, Pyhän Hengen kasteella, ja käski heitä menemään ylös Helluntaihin ja odottamaan kunnes he saisivat Voiman Korkeudesta.

152. Ja yhä te voitte kuulua Helluntai kirkkoon ja olla kadotettuja. Helluntai kirkko ei ole yhtään enempää kuin mikään muukaan kirkko. Se on totta.

153. Asia on niin että on vain yksi Seurakunta, se on Seurakunta johon te olette syntyneet Pyhän Hengen kasteella, “Sillä yhdellä Hengellä me kaikki olemme kastetut yhteen Ruumiiseen,” Ensimmäinen Korintolaisten 12:13, kyllä. No niin, meidät on kastettu tuohon Seurakuntaan.

154. Mutta ihmiset ajattelevat voivansa ansaita sen. “Minähän menin kouluun ja opein tekemään näin, minä olen käynyt seminaarin.” Se ei merkitse yhtään mitään. Te ette voi astaa Jumalan armoa.

155. Jumalan armo on tällä tavalla. Sallikaa minun kertoa teille eräs kertomus, lo-pettaesaamme. Jumalan armo on tällä tavalla. Erään kerran oli mahtava kuningas, ja hänellä oli poika joka oli hänen ainoa poikansa. Ja yhtenä päivänä joku murhamies tappoi tuon pojan. Ja tuota murhaajaa etsittiin kautta koko valtakunnan ja lopulta he löysivät hänet. Ja löydettyään hänet he panivat hänet vankilaan. Oikeudenkäynti asetettiin ja rangaistus luettiin. Oi, se oli hirvittävä asia. Hän oli murhannut kuninkaan pojan ja tiesi mitä hänelle oli tulossa.

156. He panivat hänet sisimpään vankihuoneeseen, lukitsivat ovet ja panivat sinne vartijat, ja me tiedämme minkälaisen hirvittävän rangaistuksen tämä poika tulisi saamaan, koska hän oli tappanut kuninkaallisen, kuninkaan pojan. Vartijat oli asetettu oville. Hänet oli pantu sisimpään selliin ja riisuttu, niin ettei hänellä ollut kuin lannevaate yllään. Ja siellä hän istui tuossa tilassa. Nähdessä nälkää, koska he eivät antaneet hänelle mitään syötävää.

157. Sitten he toivat hänet oikeuteen ja hänet todettiin syylliseksi ja todistettiin syylliseksi. Rangaistus annettiin, hänet tuli tappaa hirvittävällä kuoleman rangaistuksella, hänet tuli tappaa tuuma kerrallaan, kunnes hänen kuolevainen elämänsä olisi poissa. Tuomari oli lähettänyt hänet kuolemaan. Hän kerjäsi ja huusi, “Vaikka minä olenkin syyllinen, vaikka minä olenkin syyllinen, minä olen pahoillani että tein sen. Toivoisin etten olisi tehnyt sitä. Olen pahoillani että tein sen. Minä raivostuin, menetin malttini ja tein sen. Tarkoitukseni ei ollut tehdä sillä tavalla.”

veljellensä vettä juotavaksi. Vaikka hänellä olikin siellä ylhäällä vettä, niin hän halusi juuri tuota vettä.

111. Oi Jumala, anna minun ottaa Jumalan Sana ja leikata jokaisen orkanisaation lävitse, tuodakseni ihmisille takaisin kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ja ylösnousemuksen Voiman ja Pyhän Hengen... mistään välittämättä, koska Hän on tulossa valtaan. Hän on tulossa valtaan, Hän seisoo yksinään. Mutta Se on leikkaava lävitse jokaisen orkanisaation, jokaisen teorian, jokaisen ihmis-tekoisen uskontunnustuksen, kunnes te tuotte Pelastajan takaisin eksyneille lampaille. Joku joka tuo takaisin Raamatun Opin Jeesuksesta Kristuksesta samana eilen, tänään ja iankaikkisesti. Se on Jumalan armo!

112. Katsokaa Daavidia. Kuinka hän olisi voinut tehdä... Yksi hyppäsi kuoppaan ja tappoi leijonan. Kuinka voi Daavid ottaa Uurian vaimon, kauniin Bathsheban, kun hänellä oli omia viisisataa? Mutta hän näki hänet kylvyssä. Ja siinä on tuo huolimattomuus. No niin, hän yksinkertaisesti unohti vetää verhot alas, ottaessaan kylpynsä, vaikka tiesikin että kuningas kulki joka päivä siellä muurilla.

113. Se on missä on vika. En usko naisten tänään olevan niinkään huolimattomia, vaan he vain yksinkertaisesti menevät ulos alasti, siinä kaikki, kaduille nämä pienet vaatteet yllään. Se on häpeällistä! Ja sitten ihmetellään miksi miehet soittavat torvea ja viheltävät. Hehän tekevät sen saadakseen miehet viheltämään ja tekemään kaikkea muuta. He tietävät sen, heillä on tarpeeksi järkeä tietääkseen sen. He tekevät sen vain siksi että he tahtovat sitä. Se on heidän sydämessään. Kertokaa heille että he ovat moraalittomia, niin he ehkä kiistävät sen. He eivät ehkä ole moraalittomia, kun on kysymys seksistä, he saattavat olla puhtaita kuin liljat. Mutta muistakaa, heidän yllään on henki, tuo Perkeleen voitelu, lähettääkseen joidenkin miesten sielut helvettiin. Muistakaa mitä Raamattu sanoo, “Kuka tahansa katsoo naista himoiten häntä, on jo sydämessään tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan.” Ja muista sisar, sinä tulet vastaamaan aviorikoksesta, vaikka et todellisuudessa koko elämäsi aikana olisi sitä tehnyt, mutta kun tuo syntinen katsoi sinua sen tavan vuoksi kuinka sinä pukeuduit, sinä olet syyllinen aviorikokseen. Sinä tulet vastaamaan aviorikoksesta tuomion päivänä. Kun tuolle miehelle sanotaan...

114. Täällä sanotaan, Hän on kirjoittanut Kirjaansa, “Tehnyt aviorikoksen.” ”Kenen kanssa?”

“Rouva John Doen kanssa.”

Sitten, “Mitä sinä siihen sanot, rouva Doe?”

115. Minä voin vannoa... Sinä tunnet minut, minä en ole koskaan elänyt kenenkään muun kuin oman aviomieheni kanssa.”

116. “Mutta sinä pukeuduit niin että aiheutit tämän miehen tekemään aviorikoksen. Sinä olet syyllinen aviorikokseen hänen kanssaan. Se on milloin hän teki sen. Sinä olet syyllinen siihen, sinä olit se joka esiinnyit sillä tavalla.”

117. Bathsheba teki väärin, aivan kuten Eevakin teki väärin, mutta Adam oli sisällytetty siihen. Uskon että me myös aina huudamme naisista. Te Jumalan pojat, miehet. Minä tiedän että te olette vahvempi joukko, se on totta, voimakkaampi sukupuoli. Te olette naisten ylitse, se on totta, niinpä toimikaasillä tavulla. Älkää musertako heitä, yrittämällä ottaa jonkun pienen tytön ja pilaamalla hänen elämänsä. Mutta ole Jumalan poika, sano hänelle että hän on väärässä, ja seiso kuin Jumalan poika. Hän on sinun sisaresi. Kyllä vaan. Mitä me yritämme tehdä, mitä ovat niin-kutsutut Jumalan pojat tänään, kuuluvat seurakuntaan ja vievät jokaisen pienen tytön ulos jonka voivat. Muistakaa, koska joku nainen on moraaliton, niin se voi olla siksi että joku naimisissa oleva mies on pilannut hänet. Niinpä pata ei voi kutsua kattilaa mustaksi, muistakaa se. Se on synty joka saa sen kaiken aikaan. Ja me olemme kaikki alistetut kuolemalle, ja meidän pitäisi kuolla sen vuoksi.

118. Kun Daavid teki tuon pahan asian, hänen omien lakiansa olisi pitänyt tappaa hänet. Kun tuo profeetta tuli sinne, hän ajatteli sen olevan kätkössä. Kun tuo profeetta seisoi hänen edessään ja kysyi, “Daavid, onko kaikki kunnossa?”

Hän sanoi, “Kyllä, kaikki on hienosti.”

119. Daavid, ylhäisessä viitassaan ja suuressa kruunussaan, taistelut olivat meneillään ja hänellä oli siellä suuri kenraalinsa Joab. Hän piti vihollisen pissa rajoilta ja kaikki oli menossa oikein. Hänellä oli lapsi tästä Bathsebast. Ja hän lähetti Uuria paran sinne Joabin kanssa, jonka hän sitten käski vetäytyä pois hänen luotaan. Ja tuo poika kuoli auringon laskiessa, taisteluveitsi kädessään ja verta kilvessään, siellä missä hän oli seissyt Israelin puolesta, vaikka olikin vain käännynnäinen heidän uskontoonsa. Sitten kun Joab tuli ja kertoi Daavidille Uurian kuolleen, Daavid ajatteli, “Kaikki on nyt hyvin. Minulla on hänen vaimonsa, ja kaikki tulee hyväksi. Minulla on lapsi.” Mutta tuo lapsi sairastui. Se alkoi itkeä ja hän teki kaiken minkä voi pelastaakseen lapsen elämän ja ehkä hän toi sinne kaikki lääkärit, mutta siitä ei ollut apua. Lopulta lapsi kuoli. He pelkäsivät kertoa Daavidille että lapsi oli kuollut. Ja lapsi kuoli ja hän ajatteli kaiken olevan kätkössä. Niinpä hän lohdutti Bathshebaa, jonka hän jo oli ottanut vaimoksensa, kaikkien muiden vaimojensa lisäksi.

pelastunut koska puhutte kielillä. Oi, ei. Ei siksi että te saarnaatte. Te ette ole pelastunut vain siksi että te saarnaatte. Te ette ole pelastunut koska te puhutte kielillä. Te ette ole pelastunut siksi että te teette joitakin näistä asioista. 1.Kor.13 todistaa niin, “Vaikka minä puhuisin ihmisten ja Enkelien kielillä, vaikka minä ymmärtäisin kaikki Jumalan salaisuudet (saarnaaja), vaikka minä tekisin kaikkea tätä, ja vaikka minulla olisi uskoa siirtää vuoria, minä en ole yhtään mitään ennenkuin rakkaus tulee sisälle.” Rakkaus on armo. Se on Jumalan armo joka tekee kaiken.

146. Joillakin ihmisillä, teillä on kykyjä, kuten joillakin näistä rock ‘n’ roll kuninkaista. Se tekee sairaaksi minun hengellisen ruuansulatukseni, kun kuulen näiden laulavan rock ‘n’ rollia lauantai iltana, ja tanssivan koko yön, ja sitten seuraavana aamuna tulevat ja seisovat tekopyhä ilme kasvoillaan ja laulavat jonkun hengellisen laulun, ajatellen menevänsä Taivaaseen. Voisin nimetä monia, mutta sitä minun ei tarvitse tehdä. Tämä nauha menee kaikkialle. Mutta te kaikki tunnette heidät.

Eräs poika äskettäin täällä Hollywoodissa, ei halunnut suudella erästä tyttöä, koska se oli vastoin hänen “uskontoansa.” Vastoin hänen “uskontoansa,” ja kuitenkin hän valmistaa rock ‘n’ roll elokuvia ja muuta häpeällistä. Luuletko voivasi ottaa kolmekymmentä likaista hopearahaasi ja ansaita jotakin Jumalan armosta, Juudas? Se ei osta mitään muuta kuin paikan helvetissä sinua varten!

147. Jumalan armosta ei voida hieroa kauppaa, eikä siihen päästä lahjakkuuksilla. Se on mistään riippumaton armo! “Mitään käsissäni en tuo, yksinkertaisesti vain taker run Sinun ristiisi.” Alastomana, haavoitettuna, minä vain tulen sellaisena kuin olen.

Juuri niinkuin olen, ilman yhtäkään puolustusta, mutta Sinun Veresi vuodatettiin minun puolestani, Ja Sinä kutsut minua tulemaan tykösi, Oi Jumalan Karitsa, minä tulen!

148. Siinä kaikki, se on armo joka on tuonut minut. Armo teki sen. On eräs toinen asia jonka haluaisin sanoa armosta, joskus armo on...

149. Nämä suuret kirkot, te voitte mennä sinne, ja he ajattelevat, “No niin, me olemme rakentaneet kaupungin suurimman kirkon. Heillä on siellä naisten ompeluseura, joka valmistaa vaatteita köyhille ja lähettää ne meren taakse. Me ruokimme köyhiä. Me teemme kaikkea tätä. “

Paavali sanoi, “Minä voin tehdä samoin, enkä ole yhtään mitään.”

150. He sanovat, “Me olemme vanha orkanisaatio. Me olemme olleet täällä kaksisataa vuotta. Me olemme viisisataa vuotta vanha. John Wesley,

138. Se on mitä se on, armo, Jumalan armo. Jumala on tuonut armon meidän elämäämme, rakkaudesta meihin. Tässä on jotakin muuta mitä armolle ei voi tehdä: armoa ei voi ostaa, armoa ei voi myydä. Se on armo! Se on Yksinvaltiaalta. Kyllä. Te ette voi hieroa siitä kauppaa. Te saatatte sanoa, “Jumala, minä tulen tekemään niin-ja-niin jos Sinä tulet tekemään niin-ja-niin.” Te ette voi tehdä sitä. Jumala ei tule tekemään sitä. Te ette voi pakolla saada mitään Jumalalta. Jumala armostansa antaa sen teille. Oi,oi!

139. “Ei hän joka tahtoo tai hän joka juoksee, vaan Jumala joka osoittaa armoa.” Niin se on.

140. Ihmiset makaavat kasvoillaan. Ja joitakin miehiä tuli luokseni...Uskon nähneeni yhden noista pojista täällä rakennuksen takaosassa tänään. Methodistipoika, joka oli juuri tullut sisälle ja vastaanottanut Pyhän Hengen... Ja nuo pojat tulivat luok seni ja sanoivat, “Veli Branham, nyt kun me olemme pelastuneet ja vastaanottaneet Pyhän Hengen, niin tuleeko meidän alkaa etsiä lahjoja?”

Minä sanoin, “Älkää tehkö sitä. Älkää tehkö sitä.”

141. Jumala antaa lahjansa itsenäisesti. Lahjat ja kutsumukset ovat ilman katumusta. Ensimmäinen asia tiedättehän, te menette etsimään jotakin, “Jumala, tee minusta saarnaaja, tee tämä minulle,” ja mikä teistä tulee? Jokin suuri itsetietoinen, siinä kaikki. Te tulette menemään johonkin ihmisen teologiaan ja johonkin orkanisaatioon, ja sinne te juurrutte ja mätänette. Antakaa Jumalan tehdä kutsuminen. Jumala tulee kutsumaan teidät, Jumala tulee pyhittämään teidät, Jumala tulee antamaan teille mitä Hänen tarvitsee antaa teille. Kyllä vaan.

142. Te ette voi hieroa kauppaa armosta. Ei koskaan. Sitä ei voida myydä, siitä ei voi hieroa kauppaa, eikä sitä voida ostaa eikä vaihtaa. Te ette voi sanoa, “Hyvä on nyt, Herra, minä menen ja liityn tähän suureen Baptistikirkkoon, tai tähän suureen Methodistikirkkoon, tai tähän suureen Helluntailaiskirkkoon, tai tähän suureen Naza-realaiskirkkoon. Minä tulen tekemään tämän, jos Sinä vain teet tämän minulle.” Siitä ei voida hiero kauppaa. Ei koskaan.

143. “Kaikki jotka Isä on antanut Minulle ovat tuleva Minulle. Eikä kukaan voi tulla ellei Minun Isäni häntä ensin kutsu.”

144. Te vain tulette tuon suuren kirkon jäseneksi, siinä kaikki, te ette tule pelastumaan. Armon täytyy pelastaa teidät. Ne kyvyt joita meillä on, niillä me emme voi ansaita armoa.

145. Jos Jumala teki minut saarnaajaksi, niin se ei osoita että Hänen armonsa on ollut minun kanssani. Ei, ei. Se on Hänen armonsa yksin joka pelasti minut. Minä en ole pelastunut siksi että saarnaan Evankeliumia. Ettekä te ole

120. Tämä vanha kaljupäinen profeetta, vanha Naatan, tuli erämaasta, istuutui ja sanoi, “Daavid, kuinka asiat sujuvat?”

121. Hän vastasi, “Hienosti, hienosti! Vanha Jumalan profeetta, eläköön iankaikkisesti! Halleluja!” Oh, hän ajatteli kaiken olevan hienosti, hän ajatteli voivansa kätkeä sen.

122. Mutta te ette voi kätkeä mitään Jumalalta! Hän tietää mitä te ajattelette juuri nyt. Hän tietää ajatuksenne, sillä Hän on Jumala. Se Pyhä Henki joka on rakennuksessa tänä aamuna, tietää teidän ajatuksenne, ketä te olette, mistä te tulette ja mitä te olette tehneet, sillä Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

123. Jumala oli paljastanut sen tuolle profeetalle. Hän sanoi, “Daavid, oli kerran eräs rikas mies joka asui tällä puolella katua, hänellä oli paljon lampaita ja oh, hän oli hyvin rikas. Eräs köyhä mies asui tällä toisella puolella katua ja hän oli köyhä, hänellä oli vain yksi lammas. Hän kohteli sitä kuin tyttärtään. Hän ruokki sitä samalla lusikalla jolla hän itse söi. Hän nukkui tuon karitsan kanssa. Se oli kuin tytär hänelle. Sitten eräänä päivänä rikkaalle miehelle tuli vieras, ja sensijaan että olisi ottanut yhden omista lampaistaan ja valmistanut pidot vieraalle, hän meni ja otti tuon köyhän miehen karitsan, väkivalloin, tappoi sen ja valmisti siitä pidot.”

124. No niin, ne olivat Daavidin intohimot. Hänellä oli viisisataa vaimoa, mutta kun hän näki Uurian vaimon, niin sensijaan että olisi ottanut yhden viidestäsadasta vaimostansa, lepyttämään tai tyydyttämään intohimoansa, hän meni ja otti toisen miehen vaimon, ja kun hän tuli äidiksi, hän tappoi Uurian. Daavid ei tiennyt mitä hän itse oli tekemässä, ei, hän oli valmis julistamaan tuomion. Sillä tavalla me olemme. Me voimme aina tuomita toisen miehen, mutta kun kysymys on meistä itsestämme, oh, se on jo eri juttu.

125. Daavid sanoi, “Tuo mies tulee maksamaan sen elämällensä.”

126. Tuon vanhan profeetan silmät kapenivat. Hän sanoi, “Daavid, varmastikaan sinä et tule kuolemaan!” Katsokaa kuinka armo alkoi siellä toimia nopeasti. Henki iski tuohon profeettaan, pelasten Daavidin elämän. Armo puhui, “Varmastikaan sinä et tule kuolemaan, mutta miekka ei ole jättävä sinun huonettasi kunnes se on täysin puhdistanut sinun sydämesi, sillä, sinä olet tuo rikas mies.” Ui, silloin se oli eri juttu, eikä ollutkin?

127. Mikä pelasti Daavidin, kun hänen oma tuomionsa sanoi, “Tuo mies tulee kuolemaan. Hän tulee maksamaan raskaimman mukaan, hän tulee maksamaan siitä elämällään.”?

128. Ja tuo profeetta sanoi, “Varmastikaan (armo) sinä et tule kuolemaan. Sinä et tule kuolemaan, Daavid. Armo on pelastanut sinut.” Se oli armo Daavidille, joka pelasti hänet.

129. Jos ei armoa olisi ollut, niin missä me kaikki olisimme? Onko se oikein? Tietenkin.

130. Riippumaton armo yksinvaltiaalta. Riippumaton armo Häneltä joka on Ylin. Yksinvalti, mitä hän voi tehdä? Yksinvalti voi tehdä mitä haluaa. Kuunnelkaa tätä nyt. Vain yksinvalti voi antaa riippumattoman armon. Ja Jumala on Yksinvalti, joten Hän voi antaa mistään riippumattoman armon. Senvuoksi ollen Yksinvalti, Hänen ei tarvitse pyytää armoa keneltään. Hän tekee mitä haluaa tehdä. Eikö se olekin ihmeellistä? Ei tarvitse kysyä, “Voinko Minä tehdä tämän? Tai, tulisiko Minun tehdä tämä? Voinko Minä? Täytyykö Minun? Tuleeko Minun?” Se tekee sen itse. Armo on Yksinvalti, ja senvuoksi Hän voi pelastaa alhaisimman, Hän voi pelastaa pahimman, Hän voi pelastaa kaikkein epäpuhtaimman, Hän voi pelastaa moraalittomimman, Hän voi parantaa sairaamman. Halleluja!

131. Hän voi pelastaa minun kaltaiseni kurjan. Ja Hän teki sen. Mikä se on? Armo! William Branham, juopon poika. Sillä ei ole mitään merkitystä, Jumalan armo pelasti minut!

132. “Minä olen huonon naisen tytär.” Se ei merkitse mitään, Jumalan armo on pelastanut sinut. Hän on Yksinvalti, Hänen ei tarvitse kysyä keneltäkään mitään. Aamen! Minä olen niin iloinen siitä. Halleluja!

133. Hän voi ottaa alhaisimman syntisen ja tehdä hänet valkoiseksi kuin lumi, eikä Hänen tarvitse kysyä siitä keneltäkään. Oi, Se voi tehdä sen, koska Se on Yksinvalti. Kuunnelkaapa, menkäämme nyt eteenpäin nopeasti.

134. Se todistettiin oikeaksi ristillä, missä tuo halpamainen ryöväri oli, joka ansaitsi kuoleman. Jumala ei ollut koskaan tullut hänen mieleensä. Hän ei koskaan ajatellut mitään Siitä. Se oli siellä ristillä, missä voihkinan välillä noiden veristen huulten välistä tuli esiin ääni, “Herra, ole armollinen minulle!”

135. Ja hän kuuli toisen Äänen, joka tuli Veren, kyynelten ja tuskan lävitse, ja sanoi, “Tänään sinä olet Minun kanssani Paratiisissa,” kun armo oli saanut otteen. Armo teki sen. Kuinka tuo ryöväri olisi voinut auttaa itseänsä. Ei enempää kuin Adamkaan, ei enempää kuin Eevakaan, ei enempää kuin tekään voitte auttaa itseänne, ei enempää kuin minäkään, ei ole mitään millä me voisimme nykäistä itsemme Linnunradalle omilla kengännauhoillamme. Me emme voisi tehdä sitä. Mutta Jumalan armo voi, ja myös tekee sen! Jumalan armo, Jumalan armon yksinvalti tuli tuolle kuolevalle ryövärielle, “Tänään

sinä olet oleva Minun kanssani Paratiisissa.” Oh, ajatelkaa sitä! Se on ihmeellistä.

136. Ajatelkaa rakkautta ja armoa sisaruksina, kaksois-sisarina. Teillä ei voi olla armoa ilman rakkautta. Ne ovat sisarukset. Tarkalleen, ennenkuin teillä voi olla armo, teillä täytyy olla rakkaus. Ennenkuin te tosiaan voitte osoittaa suosiota jollekin, teillä täytyy olla rakkaus, ja te rakastatte heitä; oikein tai väärin, teidän täytyy rakastaa heitä joka tapauksessa, tai te ette voi osoittaa sitä. Ymmärrätekö? Niinpä rakkaus ja armo on sama asia. Ne ovat vain sisarukset, siinä kaikki, rakkaus ja armo. Me emme voi nähdä yhtä ilman toista. “Jumala niin rakasti maailmaa, että antoi ainutsyntyisen Poikansa,” Hän vuodatti armonsa, ja toi sen sydämiimme Pyhän Hengen kautta. Näettekö? Ei ole yksinkertaisesti mitään mitä te voitte tehdä, ilman että ne työskentelisivät yhdessä. Armo, Jumalan armo on se mikä pelastaa meidät.

137. Nyt me näemme armon siellä tuon ryöväriin kuollessa, ei ihme että se on innoit tanut runoilijoita kun he ovat nähneet sen. Yksi runoilija on sanonut:

Tuo kuoleva ryöväri iloitsi nähdä tuon lähteen päivinänsä;

Siellä voin minä, yhtä alhainen kuin hänkin, pestä kaikki syntini pois.

Siitä asti kuin uskossa näin tuon virran, joka tulvii haavoistasi,

Lunastava rakkaus on ollut aiheenani, ja on oleva kunnes kuolen.

Sitten ylhäisemmällä, lempeämmällä laululla laulan pelastavasta voimastasi,

Kun tämä sammaltava, änkyttävä kieli, lepää vaiti haudassa.

Armo, hämmästyttävä armo! Halleluja! Yksi heistä kirjoitti:

Oi, Jumalan rakkaus, kuinka rikas ja puhdas!

Kuinka mittaamaton ja voimakas!

Se on kestava iankaiken, Pyhäin ja enkelten lauluna.

Jos meillä on valtameri täynnä mustetta,

Ja taivaat olisivat pergamentista tehdyt;

Ja jokainen varsi maan päällä olisi sulkakynä,

Ja jokainen mies kirjuri ammatiltaan.

Kirjoittaa Jumalan rakkaudesta ylhäällä

Imisi valtameren kuivaksi;

Tai voisiko kirjakäärö pitää sisällään sen kaiken

Vaikka se olisi levietty taivaasta taivaaseen.